

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 28 grudnia 1989 r.

Nr 72

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 422 — z dnia 19 grudnia 1989 r. w sprawie uznawania składników majątkowych za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zasad i stawek ich amortyzacji oraz zasad aktualizacji wyceny środków trwałych 1067
- 423 — z dnia 22 grudnia 1989 r. sprawie wyłączenia niektórych rodzajów działalności gospodarczej z obowiązku uzyskiwania koncesji 1074
- 424 — z dnia 22 grudnia 1989 r. w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania kontroli działalności geodezyjnej i kartograficznej 1074
- 425 — z dnia 22 grudnia 1989 r. w sprawie wykazu przedsiębiorstw państwowych oraz innych państwowych jednostek organizacyjnych podlegających zgrupowaniu we Wspólnocie Węgla Kamiennego 1075
- 426 — z dnia 22 grudnia 1989 r. w sprawie zmian w podatku wyrównawczym 1077

ROZPORZĄDZENIA:

- 427 — Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 1989 r. w sprawie taryfy składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne 1078
- 428 — Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 1989 r. w sprawie taryfy składek za ubezpieczenie ustawowe budynków i mienia w gospodarstwach rolnych oraz na działkach nie wchodzących w skład gospodarstw rolnych i za ubezpieczenie ustawowe odpowiedzialności cywilnej rolników 1079
- 429 — Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia ksiąg handlowych przez niektóre grupy podatników 1082
- 430 — Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 1989 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku wyrównawczym 1082
- 431 — Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie karty podatkowej 1087
- 432 — Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie wykazu towarów i usług, którymi obrót z zagranicą wymaga koncesji 1098

422

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1989 r.

w sprawie uznawania składników majątkowych za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zasad i stawek ich amortyzacji oraz zasad aktualizacji wyceny środków trwałych.

Na podstawie art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12 i Nr 54, poz. 320) zarządza się, co następuje:

§ 1. Majątek trwały podmiotów gospodarczych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12 i Nr 54, poz. 320), zwanych dalej „podmiotami gospodarczymi”, obejmuje:

- 1) środki trwałe,
- 2) wartości niematerialne i prawne.

§ 2. 1. Za środki trwałe uznaje się, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, poszczególne przedmioty majątkowe, kompletne i zdatne do użytku w momencie przekazania do użytkowania, przeznaczone do długotrwałego wykorzystywania na własne potrzeby podmiotu gospodarczego, w tym również nawierzchnię dróg, ulic i placów, uzbrojenie terenu, melioracje, budowle wodne oraz inwestycje w obcych środkach trwałych, których cena zakupu lub koszt wytworzenia są wyższe niż 1 000 000 zł, a okres użytkowania przekracza rok.

2. Podmioty gospodarcze mogą uznać za środki trwałe także przedmioty majątkowe o cenie zakupu lub koszt-

cie wytworzenia niższym aniżeli ustalony w ust. 1, jeżeli spełniają one pozostałe warunki określone w tym ustępie.

3. Do środków trwałych nie zalicza się:

- 1) książek, dzieł sztuki i eksponatów muzealnych, a także mebli i dywanów,
- 2) środków dydaktycznych, w tym także środków transportu, służących do nauczania i wychowania w szkołach, a w placówkach kultury także aparatury wideo, sprzętu nagłaśniającego, projektorów filmowych, filmowych stołów montażowych, stołów miksyjnych, urządzeń świetlnych, magnetowidów studyjnych,
- 3) inwentarza żywego, w tym zwierząt pociągowych, zwierząt w ogrodach zoologicznych i zwierząt w cyrkach,
- 4) urządzeń rozbielanych stanowiących wyposażenie placów i zaplecza budów (rusztowań, zestawów metalowych, szalunków przestawnych itp.) oraz zaplecza produkcyjno-usługowego i socjalno-administracyjnego budów, przeznaczonego do likwidacji po zakończeniu budowy, z wyjątkiem obiektów służących jako zaplecze wielokrotnego użytku (barakowozy, kontenery itp.).

5) urządzeń sygnalizacyjno-alarmowych oraz sprzętu pożarniczego, a w szczególności agregatów pożarniczych, działek, masztów pionowych i aparatów ochrony dróg oddechowych, z wyjątkiem samochodów i statków pożarniczych.

4. W celu uwzględnienia wzrostu cen dóbr inwestycyjnych, począwszy od 1991 r., Minister Finansów będzie corocznie ogłaszał w Monitorze Polskim zaktualizowaną kwotę wartości środków trwałych, o której mowa w ust. 1.

§ 3. Za wartości niematerialne i prawne uznaje się:

- 1) odszkodowania za dostarczenie obiektów zastępczych i przesiedlenie osób z terenów zajętych na potrzeby inwestycyjne,
- 2) koszty zagospodarowania pomelioracyjnego,
- 3) koszty założenia stref ochronnych,
- 4) koszty przygotowania eksploatacji nowo budowanych przedsiębiorstw, zakładów, wydziałów lub obiektów, poniesione przed przekazaniem inwestycji do użytkowania, a w szczególności szkolenia kadr, inwestycyjnego rozruchu mechanicznego i technologicznego oraz nabycia podstawowego oprogramowania komputerów,
- 5) opłaty z tytułu użytkowania gruntów i terenów w okresie budowy inwestycji oraz z tytułu uzyskanych lokalizacji pod budowę,
- 6) odsetki od kredytów i pożyczek za okres realizacji inwestycji, z wyjątkiem odsetek dotyczących inwestycji socjalnych i mieszkaniowych oraz spłacanych z funduszu leśnego, a w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych dotyczących wszystkich inwestycji,
- 7) koszty nabycia pozostałych praw majątkowych, na przykład patentów, wynalazków, licencji, jeżeli okres korzystania z nich dla celów działalności gospodarczej przekracza 5 lat,
- 8) różnice kursowe z tytułu kredytów i pożyczek inwestycyjnych zaciągniętych w walutach obcych oraz różnice między ceną nabycia a ustalonym przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego kursem walut obcych, zakupionych celem spłaty tych kredytów i pożyczek, z wyjątkiem różnic dotyczących inwestycji socjalnych i mieszkaniowych.

§ 4. 1. Podmioty gospodarcze dokonują w ciężar kosztów lub strat odpisów amortyzacyjnych od wartości brutto:

- 1) własnych środków trwałych bez względu na to, przez kogo są one użytkowane,
- 2) wartości niematerialnych i prawnych.

2. Odpisów amortyzacyjnych nie dokonuje się od:

- 1) budynków mieszkalnych wraz ze znajdującymi się w nich dźwigami, łącznie ze związanymi z nimi wartościami niematerialnymi i prawnymi, jeżeli budynki te służą w całości lub w przeważającej części na cele mieszkalne, oraz od innych budynków, budowli i urządzeń zaliczanych do spółdzielczych zasobów mieszkaniowych lub służących działalności społeczno-wychowawczej prowadzonej przez spółdzielnie mieszkaniowe,
- 2) majątku trwałego służącego w całości lub w przeważającej części przykładowym żłobkom, przedszkolom i świetlicom dziecięcym prowadzonym przez podmioty gospodarcze,

- 3) majątku trwałego służącego obronie cywilnej oraz nabytego ze środków funduszu leśnego,
- 4) majątku trwałego jednostek i zakładów budżetowych oraz gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, z wyjątkiem majątku trwałego służącego zakładowej działalności socjalnej,
- 5) majątku trwałego osób prawnych, których celem statutowym jest działalność społeczno-polityczna, naukowa, naukowo-techniczna, oświatowa, kulturalna, w zakresie kultury fizycznej i sportu, ochrony środowiska, dobroczynności, ochrony zdrowia i opieki społecznej, rehabilitacji zawodowej i społecznej inwalidów, kultu religijnego, a także fundacji oraz centralnych związków spółdzielczych, z wyjątkiem majątku trwałego służącego wyodrębnionej organizacyjnie działalności gospodarczej oraz zakładowej działalności socjalnej; wymienione podmioty gospodarcze, jeżeli nie są dotowane z budżetu, mogą we własnym zakresie podjąć decyzję o amortyzowaniu majątku trwałego,
- 6) majątku trwałego spółek wodnych oraz spółek leśnych i ich związków,
- 7) budynków i budowli oraz związanych z nimi wartości niematerialnych i prawnych szkół wyższych, z wyjątkiem służących zakładowej działalności socjalnej.

3. Rolnicze spółdzielnie produkcyjne mogą nie amortyzować wartości niematerialnych i prawnych.

§ 5. 1. Od majątku trwałego, od którego są dokonywane odpisy amortyzacyjne, dokonuje się w tej samej wysokości odpisów umorzeniowych.

2. Od majątku trwałego, o którym mowa w § 4 ust. 2 pkt 1—3 i 5—7 oraz ust. 3, dokonuje się odpisów umorzeniowych według zasad i w wysokości określonych dla odpisów amortyzacyjnych. Mogą one być dokonywane za okresy roczne.

3. Od budynków, budowli i dźwigów w budynkach mieszkalnych jednostek gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, przekazanych, sprzedanych lub zlikwidowanych na podstawie decyzji właściwego terenowego organu administracji państwowej, dokonuje się odpisu umorzeniowego w wysokości różnicy między wartością początkową a umorzeniem tych obiektów w dniu przekazania, sprzedaży lub likwidacji. Do odpisów tych nie ma zastosowania przepis ust. 1.

§ 6. 1. Odpisów amortyzacyjnych od wykazanej w ewidencji księgowej wartości brutto poszczególnych składników majątku trwałego dokonuje się w równych ratach co miesiąc. Podmioty gospodarcze nie mające obowiązku ustalania comiesięcznie wyniku finansowego mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych w równych ratach co kwartał, a jeżeli ustalają wynik finansowy za okresy półroczne lub roczne — w momencie ustalania wyniku finansowego. Odpisy amortyzacyjne mogą być dokonywane w ciągu poszczególnych okresów w wysokości pla-

nowanej, korygowanej w ostatnim miesiącu roku obrachunkowego do wysokości rzeczywistej.

2. Odpisy amortyzacyjne od majątku trwałego użytkowanego sezonowo mogą być dokonywane tylko za okres jego wykorzystywania. Wysokość odpisu miesięcznego stanowi w takim wypadku iloraz wynikający z podzielenia rocznej kwoty amortyzacji przez liczbę miesięcy w sezonie.

3. Odpisy amortyzacyjne od wykazanej w ewidencji księgowej wartości brutto majątku trwałego rolniczych spółdzielni produkcyjnych mogą być dokonywane za okresy roczne, według stanu majątku na pierwszy dzień danego roku.

§ 7. 1. Odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych dokonuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środki trwałe zostały w sposób udokumentowany przejęte do użytku.

2. Odpisów amortyzacyjnych dokonuje się przez cały czas samoistnego posiadania przez podmiot gospodarczy środków trwałych (wykorzystywania, pozostawiania w zapasie, w toku remontu, wydzierżawienia środków trwałych itp.), do końca tego miesiąca lub roku, w którym następuje zrównanie wysokości umorzenia z ich wartością początkową lub w którym środki trwałe postawiono w stan likwidacji, sprzedano lub stwierdzono ich niedobór.

3. Odpisy amortyzacyjne od ujawnionych środków trwałych, nie objętych ewidencją, oraz korekty odpisów amortyzacyjnych dokonanych w nieprawidłowej wysokości mogą nastąpić wyłącznie za rok poprzedzający ten rok, w którym wypadki te ujawniono.

§ 8. 1. Odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych dokonuje się przy zastosowaniu rocznych stawek amortyzacyjnych określonych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia, zwanym dalej „wykazem”.

2. Podmioty gospodarcze mogą podane w wykazie stawki amortyzacyjne podwyższać:

- 1) dla budynków i budowli użytkowanych w warunkach pogorszonych — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 1,2 i złych — 1,4,
- 2) dla:
  - a) odwiertów ropy naftowej i gazu ziemnego — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 5,0,
  - b) rurociągów przemysłowych i rozdzielczych solanki — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 2,0,
  - c) rurociągów podsadzkowych — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 7,0,
  - d) wykopów górniczych, sztolni, wyrobisk upadowych, szybów i szybków — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 2,0,
  - e) pomp tłoczących ciecz z zawieszinami, wodą morską, materiałami ściernymi, solanką i innymi żrącymi,

ymi, wentylatorów, urządzeń wentylacyjnych i klimatyzacyjnych, dmuchaw i ssaw — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 4,0,

- f) silników powietrznych — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 2,5,
- 3) dla maszyn i urządzeń grupy 4 do 6 poddanych szybkiemu postępowi technicznemu, dla maszyn, urządzeń i środków transportu użytkowanych bardziej intensywnie w stosunku do warunków przeciętnych albo wymagających szczególnej sprawności technicznej (np. pod ziemią, w warunkach terenowych, w warunkach leśnych, przy pracy na trzy zmiany), mimo że nie działają ze swej istoty w ruchu ciągłym, oraz nabytych ze środków pochodzących z kredytu w walutach obcych uzyskanego w celu wspomagania produkcji na eksport — przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 1,4.

Warunki uzasadniające stosowanie podwyższonych stawek amortyzacyjnych oraz sposób ich ustalania określają objaśnienia do wykazu.

3. Podmioty gospodarcze mogą ustalać stawki amortyzacyjne dla środków trwałych nowo wprowadzonych do użytkowania, używanych, zmodernizowanych lub o przewidywanym okresie użytkowania krótszym od okresu przyjętego za podstawę stawki amortyzacyjnej ustalonej w wykazie w sposób określony w objaśnieniach do wykazu.

4. Podmioty gospodarcze mogą podane w wykazie stawki amortyzacyjne środków trwałych użytkowanych w warunkach lepszych od przeciętnych obniżać przy zastosowaniu współczynników nie niższych niż 0,66.

5. Podmioty gospodarcze mogą stosować do poszczególnych środków trwałych wyższe lub niższe stawki amortyzacyjne od podanych w wykazie, z uwzględnieniem przepisu ust. 2 i 3, pod warunkiem że roczna suma odpisów amortyzacyjnych nie będzie wyższa od sumy odpisów amortyzacyjnych określonych w wykazie, z uwzględnieniem przepisów ust. 2 i 3. Nie dotyczy to jednak odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej, do których stosuje się wyłącznie stawki podane w wykazie.

§ 9. 1. Okres dokonywania odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych nie może przekroczyć 10 lat. Podmioty gospodarcze ustalają stawki amortyzacyjne poszczególnych tytułów wartości niematerialnych i prawnych z góry, w momencie rozpoczęcia dokonywania odpisów amortyzacyjnych.

2. Odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych dokonuje się w równej wysokości, od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ujęto je w ewidencji księgowej jako składniki majątku trwałego, do końca tego miesiąca lub roku, w którym następuje zrównanie wysokości umorzenia z ich wartością początkową lub w którym środki trwałe, z którymi są one związane, postawiono w stan likwidacji, sprzedano lub stwierdzono ich niedobór.

3. Do korekty odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych stosuje się przepis § 7 ust. 3.

§ 10. 1. Podmioty gospodarcze aktualizują okresowo wycenę własnych środków trwałych metodą szczegółową lub uproszczoną.

2. Aktualizacja wyceny środków trwałych metodą szczegółową polega na przeliczeniu wykazanej w ewidencji księgowej wartości brutto oraz wartości umorzenia poszczególnych środków trwałych, a metodą uproszczoną — na przeliczeniu łącznej wartości brutto i wartości umorzenia zbiorów środków trwałych.

3. Przeliczeń, o których mowa w ust. 2, dokonuje się przy zastosowaniu wskaźników przeliczeniowych, uwzględniających relacje poziomu cen środków trwałych wykazanych w ewidencji księgowej i poziomu cen przyjętego za podstawę przeliczenia.

4. Jeżeli, w razie stosowania szczegółowej metody aktualizacji wyceny środków trwałych, wyliczona przy zastosowaniu wskaźnika przeliczeniowego cena środka trwałego różni się więcej niż o 10⁰% od znanej podmiotowi gospodarczemu ceny wynikającej z aktualnego dla okresu przeliczenia cennika, kosztorysu lub ceny zapłaconej za nowy środek trwały o takim samym lub zbliżonym przeznaczeniu i parametrach użytkowych, to przeliczenie może nastąpić przy zastosowaniu tej ceny z uwzględnieniem kosztów dodatkowych, jak: transportu, montażu. Wartość przeliczonego umorzenia środka trwałego ustala się wówczas w takim odsetku zaktualizowanej wartości początkowej, jaki odsetek wartości brutto stanowiło umorzenie przed aktualizacją wartości obiektu.

5. Wyniki aktualizacji wartości brutto i umorzeń środków trwałych wprowadza się do ewidencji księgowej pod datą jej przeprowadzenia, przy czym różnice między dotychczasową a zaktualizowaną wyceną, skorygowane o różnice określone w § 3 pkt 8, wpływają na wysokość funduszy zasadniczych.

§ 11. 1. Podmioty gospodarcze aktualizują również metodą szczegółową wycenę własnych środków trwałych podlegających ewidencji księgowej w przeddzień przekształcenia ich formy prawnej, chyba że inne przepisy stanowią inaczej.

2. Aktualizacja następuje przy zastosowaniu cen wynikających z aktualnego w dniu przeliczenia cennika, kosztorysu, ceny zapłaconej za nowy środek trwały o takim samym lub zbliżonym przeznaczeniu i parametrach, a w razie braku takich danych — na podstawie ekspertyzy, przy wykorzystaniu ogłoszonych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” wskaźników cen dóbr inwestycyjnych za ostatni miesiąc kwartału poprzedzającego kwartał, w którym nastąpiło przekształcenie formy prawnej podmiotu gospodarczego.

3. Przepisy § 10 ust. 2, 4 i 5 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 12. Aktualizację wyceny środków trwałych nie podlegających ewidencji księgowej przeprowadzają metodą uproszczoną Ministrowie:

- 1) Transportu i Gospodarki Morskiej — w zakresie nawierzchni dróg publicznych, placów, ulic i innych obiektów zaliczonych do dróg publicznych wraz z mostami, wiaduktami i innymi obiektami inżynierskimi,

- 2) Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej — w zakresie melioracji podstawowych i szczegółowych,
- 3) Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych — w zakresie budowli wodnych oraz urządzeń regulacji rzek i potoków.

§ 13. 1. Ustala się obowiązek aktualizacji wyceny środków trwałych na dzień 1 stycznia 1990 r. według stanu na ten dzień zgodnie z poziomem przewidywanych cen z grudnia 1989 r.:

- 1) podlegających ewidencji księgowej podmiotów gospodarczych — metodą szczegółową,
- 2) nie podlegających ewidencji księgowej (§ 12) — metodą uproszczoną, przy zastosowaniu współczynników przeliczeniowych ustalonych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego i Ministra Finansów.

Nie aktualizuje się wartości zabytkowych i muzealnych w obiektach zaliczonych do zabytkowych.

2. Podmioty gospodarcze dokonują następnej aktualizacji wyceny środków trwałych podlegających ewidencji księgowej, jeżeli przeciętny wskaźnik cen dóbr inwestycyjnych, o którym mowa w § 11 ust. 2, będzie wyższy o więcej niż 25⁰% od poziomu cen przyjętego za podstawę poprzedniej aktualizacji wyceny. Przeliczeń wartości środków trwałych dokonuje się metodą uproszczoną, stosując określone wyżej wskaźniki, według stanu na ostatni dzień półrocza najbliższego od daty ogłoszenia wskaźników.

3. Przepisy ust. 2 mają odpowiednie zastosowanie do aktualizacji wyceny środków trwałych nie podlegających ewidencji księgowej (§ 12).

§ 14. Podmioty gospodarcze nie będące przedsiębiorstwami państwowymi, spółdzielniami, szkołami wyższymi, jednostkami badawczo-rozwojowymi, jednostkami i zakładami budżetowymi oraz gospodarstwami pomocniczymi jednostek budżetowych, instytucjami artystycznymi i filmowymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi mogą:

- 1) amortyzować budynki mieszkalne wraz ze znajdującymi się w nich dźwigami, jeżeli znajdujące się w tych budynkach lokale są wdzierżawione lub wynajmowane, a dochód z tej dzierżawy lub najmu podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym,
- 2) zaniechać aktualizacji wyceny środków trwałych, o której mowa w § 10 i 13.

§ 15. 1. Przepisy § 2 i 3 nie dotyczą wykazanego w ewidencji księgowej podmiotów gospodarczych na dzień 31 grudnia 1989 r. stanu środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych i przedmiotów majątkowych.

2. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1987 r. w sprawie uznawania środków pracy i innych przedmiotów długotrwałego użytkowania za środki trwałe, zasad aktualizacji ich wyceny oraz zasad i stawek amortyzacji (Dz. U. Nr 39, poz. 219).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: T. Mazowiecki

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1989 r. (poz. 422)

WYKAZ ROCZNYCH STAWEK AMORTYZACYJNYCH

Po- zycja	Symbol*)		Nazwa środków trwałych	Stawka %
	grupa podgrupa rodzaj	dalsze szczeble podziału		
1	2	3	4	5
01	1		Budynki, w tym	
	z wyjątkiem poz. 02 i 03		budynki hoteli miejskich i schronisk turystycznych	2,5
02	16		Budynki mieszkalne (z wyjątkiem rodzaju 166 i 168)	1,5
03	125, 169, 198		Kioski, budki towarowe, domki kempingowe o konstrukcji trwałej wzniesione na fundamencie trwałym, budynki zastępcze z pudeł wagonowych	10,0
04	2		Budowle	4,0
	z wyjątkiem poz. 05			
05	250, 251, 253, 254, 255, 256, 259, 28, 291, 293, 297		Budowle inżynierskie wodne (z wyjątkiem rodzaju 250-5, 251-3 i 255-5), budowle sportowe, wieże przeciwpożarowe, budowle oznakowania nawigacyjnego, pochylnie i slipy	2,5
06	3		Kotły i maszyny energetyczne	5,0
	z wyjątkiem poz. 07			
07	323, 324, 325, 326, 343, 344, 349		Silniki spalinowe, na paliwo lekkie, ciężkie, gazowe, silniki powietrzne, zespoły elektroenergetyczne polowe o napędzie spalinowym, reaktory jądrowe	10,0
08	4		Maszyny, urządzenia i aparaty ogólnego zastosowania	8,5
	z wyjątkiem poz. 09—13			
09	40,41		Obrabiarki do metali skrawające	12,5
10	431	0,4	Filtry (prasy) błotniarki, cedzidla mechaniczne, piece do przerobu surowców (z wyjątkiem rodzaju 450-50), piece do przetwarzania paliw (z wyjątkiem rodzaju 451-0),	
	450			
	451	2		
	454, 475			
	477	0 do 4, 6 do 8	piece do wypalania tunelowe, aparaty bębnowe, suszarki komorowe	5,0
11	44, 46, 47		Maszyny i urządzenia do przetwarzania i sprężania cieczy i gazów, aparaty do wymiany ciepła (z wyjątkiem rodzaju 465 i 469-0), maszyny i aparaty do operacji i procesów materiałowych (z wyjątkiem rodzaju 474, 475, 477-0 do 4 i 6 do 8 i 479-0)	10,0
12	434	01, 02	Zamykarki do słoików i do puszek, wymienniki przepływowe pracujące jako chłodnice kwasu siarkowego	20,0
13	449	81	Urządzenia dystrybucyjne do benzyny i olejów elektryczne i przepływomierze składowe do paliw płynnych,	
	465		wymienniki płynów obiegowych przy produkcji sody, chłodnice odmulin i prób kotłowych rozkładni gazu,	
	469	0	kolumny nitracyjne i denitracyjne, odbieralnice hydrauliczne rozkładni gazu, aparaty i urządzenia do powierzchniowej obróbki metali sposobem chemicznym i elektrochemicznym oraz sposobem cieplnym, urządzenia do spawania i napawania łukowego w ochronie gazów oraz do spawania i napawania plazmowego, przenośne wytwornice acetyleny wysokiego ciśnienia i przenośne maszyny do cięcia termicznego i metodami pokrewnymi, zgrzewarki oporowe i tarcicowe oraz przetwornice spawalnicze (spawarki wirujące), urządzenia do metalizacji natryskowej, urządzenia do natryskiwania tworzywami sztucznymi, komputery (z wyjątkiem ujętych w poz. 56), samodzielne urządzenia do automatycznej regulacji i sterowania procesami, roboty przemysłowe	14,0
	474			
	479	0		
	481, 482			
	484	0, 1, 3, 6		
	49			
14	50		Maszyny, urządzenia i aparaty przemysłu chemicznego	10,0
	z wyjątkiem poz. 15—18			
15	501	0,1	Aparaty szklane i porcelanowe oraz porcelanowe młyny kulowe	25,0
16	502	33	Odgazowувacze	20,0
17	505	1	Piece prażalnicze fluidyzacyjne stosowane przy produkcji kwasu siarkowego	14,0
18	506	1, 2	Aparaty do rektyfikacji powietrza,	
	507	2, 3, 4	maszyny, urządzenia i aparaty przemysłu rafineryjnego	5,0
19	51		Maszyny i urządzenia wiertnicze, górnicze, hutnicze, odlewnicze i torfiarskie oraz geodezyjno-kartograficzne	14,0
	z wyjątkiem poz. 20—24			

*) Według Klasyfikacji rodzajowej środków trwałych, wydanej przez Główny Urząd Statystyczny.

1	2	3	4	5
20	510		Maszyny i urządzenia wiertnicze	17,0
21	511		Maszyny górnicze	25,0
22	511 518.	01 do 04 10 do 12	Obudowy zmechanizowane, aparaty i urządzenia do pomiarów i zabiegów geofizycznych, geodezyjnych, fotogrametrycznych i kartograficznych (z wyjątkiem rodzaju 518-00, 2)	20,0
23	512, 513, 514	0, 1, 2, 3 do 6, 8	Maszyny i urządzenia do eksploatacji otworów wiertniczych, maszyny i urządzenia do obróbki mechanicznej rud i węgla, maszyny i urządzenia hutnicze, aglomerowni, wielkopiecowe, nożyce hutnicze do cięcia na gorąco, tabor hutniczy, walcowniczy, maszyny i urządzenia hutnicze stalowni, inne maszyny i urządzenia hutnicze	8,5
24	517		Maszyny i urządzenia torfiarskie	10,0
25	52 z wyjątkiem poz. 26 i 27		Maszyny do produkcji surowców mineralnych i wyrobów z nich	12,5
26	520 523 525 529	0 do 5 31 8, 81, 82	Maszyny i urządzenia przemysłu kamieniarskiego, cementowego, autoklawy, maszyny do produkcji elementów z lastryka i kamienia sztucznego	7,0
27	524	34, 40	Piece do trampowania głowic „Hagera”, piece do topienia zużła wielkopiecowego i bazaltu	25,0
28	53 z wyjątkiem poz. 29		Maszyny do wyrobów z metali i tworzyw sztucznych	10,0
29	535	0301, 07 111, 127, 7	Aparaty specjalne do wytwarzania kwasu wolframowego, maszyny do redukcyjnych, próżniowych i specjalnych wytopów metali, do produkcji węglanów i past emulsyjnych, urządzenia do produkcji półprzewodników	17,0
30	54 z wyjątkiem poz. 31		Maszyny do obróbki i przerobu drewna, wyrobów z drewna oraz maszyny papiernicze i poligraficzne	10,0
31	548	0	Maszyny, urządzenia i aparaty do produkcji materiału zecerskiego	5,0
32	55		Maszyny włókiennicze i odzieżowe oraz do produkcji skóry i wyrobów ze skóry	10,0
33	56 z wyjątkiem poz. 34		Maszyny, urządzenia i aparaty przemysłów rolnych	7,0
34	561 568	6	Maszyny, urządzenia i aparaty do produkcji wód gazowanych, maszyny impregnacyjne, maszyny, urządzenia i aparaty przemysłu piekarniczego (z wyjątkiem rodzaju 568-40 do 48)	12,5
35	57 z wyjątkiem poz. 36 i 37		Maszyny, urządzenia i aparaty przemysłów spożywczych	10,0
36	571	30, 31, 8	Autoklawy do hydrolizy, neutralizatory stalowe, neutralizatory i hydrolizatory betonowe lub murowane	25,0
37	579	000, 003, 01, 02	Destruktry, młynki młotkowe, maszyny i urządzenia do przerobu odpadków zwierzęcych	17,0
38	58 z wyjątkiem poz. 39—42		Maszyny do robót ziemnych, budowlanych i drogowych	14,0
39	580, 581, 582	3	Maszyny do robót ziemnych i fundamentowych (z wyjątkiem wibromłotów), maszyny do robót budowlanych (z wyjątkiem rodzaju 581-2, 31 i 4), szczotki mechaniczne i osprzęt roboczy do utrzymania dróg	20,0
40	581	2, 31, 4	Wibratory, zacieraczki do tynku i wibromłoty	50,0
41	582	115, 22	Pojemniki do bitumu stalowe powyżej 20.000 l pojemności, odśnieżarki o mocy silników powyżej 120 KM	7,0
42	583	0,1	Koparki i zwałowarki w kopalniach odkrywkowych węgla, koparki w piaskowniach przemysłu węglowego	5,0
43	59		Maszyny rolnicze i gospodarki leśnej	10,0
44	6 z wyjątkiem poz. 45—49		Urządzenia techniczne	8,5
45	600, 601, 623 641 648 657 660	7 70	Zbiorniki naziemne z cegły betonowe i żelbetonowe (z wyjątkiem z wykładziną chemoodporną dla kwasu ponitracynowego), urządzenia telefoniczne systemów nośnych na liniach wysokiego napięcia i urządzenia telefonii na przewodach zawieszonych pod przewodami wysokiego napięcia, wyciągi kopalniane, towarowe kolejki linowe i dźwignice linowe, akumulatory hydrauliczne, wagi wozowe, wagonowe i inne wbudowane	4,0

1	2	3	4	5
46	610 do 615 641 662 681	1	Urządzenia rozdzielcze i aparatura energii elektrycznej przewoźna, dźwigniki, wciągarki i wciągarki przejezdne oraz nieprzejezdne, kołowroty i wyciągi (z wyjątkiem rodzajów 641-63, 70, 71, 84), projektory przenośne 16mm i 35 mm, kontenery	14,0
47	633, 634, 662	5	Baterie akumulatorów elektrycznych stałych (stacyjnych) i przewoźnych, ekrany kinowe	20,0
48	644	0	Przenośniki zgrzeblowe ciężkie i lekkie w kopalniach węgla	50,0
49	644 664	0—4	Przenośniki w kopalniach i zakładach przetwórczych rud i węgla, urządzenia do przeprowadzania badań technicznych, aparaty kontrolno-pomiarowe elektryczne i elektroniczne do mierzenia wielkości elektrycznych i nieelektrycznych	17,0
50	70, 71, 72, 73, 77 z wyjątkiem poz. 51—53		Tabor szynowy i tabor pływający	6,0
51	700—706 710 do 712 770 773 780—781	7 01 do 03. 10 do 14 13 1010	Drezyny i przyczepy do drezyn, lokomotywy akumulatorowe, wozy kopalnia- ne, kontenery pływające, wodoloty oraz łodzie różnego typu, tabor lotniczy	12,5
52	740, 741 742, 744, 782		Pojazdy mechaniczne, szybowce	17,0
53	743, 745 746, 747 748, 75, 76		Samochody specjalne, trolejbusy i samochody ciężarowe o napędzie elektrycz- nym, ciągniki, przyczepy i naczepy, tabor konny, pozostały tabor bezszynowy	12,5
54			Inne nie wymienione maszyny, urządzenia, środki transportowe	12,5
55	8 z wyjątkiem poz. 56—59		Narzędzia, przyrządy, ruchomości i wyposażenie	17,0
56	801 802 804 49	0 0	Elektroniczna aparatura kontrolno-pomiarowa do przeprowadzania badań la- boratoryjnych, aparaty i sprzęt hydro- i mechanoterapii, wyposażenie cyrków, mikrokomputery 8- i 16-bitowe	20,0
57	803		Maszyny biurowe oraz dalekopisy do maszyn matematycznych	12,5
58	805		Wyposażenie teatrów, kin itp., instrumenty muzyczne	8,5
59	806, 008		Kioski, budki, domki kempingowe	10,0
60			Inwestycje w obcych środkach trwałych	10,0
				100,0

OBJAŚNIENIA

1. W razie podwyższania lub obniżania stawek amortyzacyjnych podanych w wykazie za pomocą odpowiednich współczynników mnoży się właściwie dla danych środków trwałych stawki amortyzacyjne, ustalone w wykazie dla warunków normalnych, przez odpowiedni współczynnik określony w § 8 ust. 2, 3 i 5 rozporządzenia.

2. Za pogorszone warunki użytkowania uważa się użytkowanie budynku lub budowli pod ciągłym działaniem wody, par wodnych, znacznych drgań, nagłych zmian temperatury oraz innych czynników powodujących przyspieszenie zużycia obiektu.

Za złe warunki użytkowania uważa się użytkowanie budynku lub budowli pod ciągłym wpływem silnej agresji chemicznej, w razie gdy są to obiekty, w których wytwarza się, stosuje w produkcji lub przechowuje agresywne środki chemiczne. Dotyczy to również wypadków silnego działania na środek trwałe agresywnych środków chemicznych rozproszonych w atmosferze, wodzie lub wydzielających się w postaci oparów, których źródłem są inne obiekty znajdujące się w pobliżu.

3. Przez maszyny i urządzenia grupy 4—6 poddane szybkemu postępowi technicznemu, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia, rozumie się maszyny, urządzenia i aparaturę, w których zastosowane są układy mikroprocesorowe lub systemy komputerowe, spełniające założone funkcje dzięki wykorzystaniu w nich najnowszych zdobyczy techniki, a także pozostałą aparaturę naukowo-badawczą i doświadczalno-produkcyjną.

4. Od środków trwałych używanych nowo wprowadzonych do użytkowania, zmodernizowanych w drodze inwestycji, a także o krótszym przewidywanym okresie użytkowania od okresu przyjętego za podstawę ustalenia stawki amortyzacyjnej określonej w wykazie na skutek ograniczenia zasobów złóż, czasu

produkcji określonych produktów lub trwania kontraktu na wykonanie usług lub budowę obiektów za granicą, jak również ograniczenia z góry okresu użytkowania, o których mowa w § 8 ust. 4 rozporządzenia, oblicza się stawki amortyzacyjne:

- 1) gdy w ewidencji księgowej ujmuje się jedynie wartość początkową środka trwałego — według wzoru:

$$S_0 = \frac{100}{E_s}$$

- 2) gdy w ewidencji księgowej ujmuje się zarówno wartość początkową, jak i umorzenie środka trwałego — według wzoru:

$$S_0 = \frac{W_{p1} \times 100}{W_{p2} \times E_s}$$

w których:

- S_0 — roczna stawka amortyzacyjna,
 E_s — przewidywany okres użytkowania środka trwałego w latach,
 W_{p1} — nie umorzona część wartości początkowej (brutto) środka trwałego na dzień ustalenia stawki amortyzacyjnej,
 W_{p2} — wartość początkowa (brutto) środka trwałego, dla którego ustala się stawkę amortyzacyjną.

5. Obliczone według zasad określonych w ust. 1 i 4 podwyższone stawki amortyzacyjne można zaokrąglić w górę, a stawki obniżone zaokrąglić w dół, ustalając je w wysokości najbliższej następujących stawek: 50%, 25%, 20%, 17%, 14%, 12,5%, 10%, 8,5%, 7%, 6%, 5%, 4%, 2,5%, 1,5%.

423

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1989 r.

w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów działalności gospodarczej z obowiązku uzyskiwania koncesji.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyłącza się z obowiązku uzyskiwania koncesji działalność gospodarczą określoną w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324):

- 1) w pkt 2, w części dotyczącej przetwórstwa metali szlachetnych na wyroby dentystyczne, produkcji i obrotu farbami zawierającymi metale szlachetne, pro-

dukcji i obrotu lutami z metali szlachetnych, a także przetwórstwa srebra na biżuterię oraz obrotu srebrną biżuterią, z wyjątkiem biżuterii wytworzonej przed dniem 9 maja 1945 r.,

- 2) w pkt 4,
- 3) w pkt 7, w części dotyczącej transportu morskiego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

424

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1989 r.

w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania kontroli działalności geodezyjnej i kartograficznej.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. Nr 30, poz. 163 i Nr 43, poz. 241) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. Nr 30, poz. 163 i Nr 43, poz. 241).

§ 2. Kontrola działalności obejmuje badanie przestrzegania przepisów dotyczących geodezji i kartografii, a w szczególności:

- 1) wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych, w tym prac z zakresu ewidencji gruntów i budynków,
- 2) zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych oraz przekazywania materiałów powstałych w wyniku tych prac lub informacji o tych materiałach do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego,
- 3) posiadania uprawnień zawodowych do wykonywania samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii,
- 4) prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego,
- 5) reprodukcji, rozpowszechniania i rozprowadzania map, materiałów fotogrametrycznych i teledetekcyjnych,
- 6) działalności wydawniczej w geodezji i kartografii.

§ 3. Zadania kontrolne określone w § 2 wykonują:

- 1) Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa,
- 2) Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej w zakresie spraw określonych w art. 6 ust. 2,
- 3) terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw geodezji i kartografii stopnia wojewódzkiego, zwane dalej „terenowymi organami administracji państwowej”, z wyjątkiem pkt 5.

§ 4. 1. Do przeprowadzenia kontroli uprawnia imienne upoważnienie, wystawione przez organ zarządzający kontrolę, określony w § 3.

2. Do przeprowadzenia kontroli materiałów zawierających informacje stanowiące tajemnicę państwową jest wymagane upoważnienie określone odrębnymi przepisami.

§ 5. 1. Kontrolujący jest upoważniony do:

- 1) wstępu i poruszania się na terenie jednostki kontrolowanej oraz na obszarze, na którym są wykonywane przez tę jednostkę prace geodezyjne i kartograficzne, z uwzględnieniem właściwości terytorialnej,
- 2) wglądu do materiałów w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli oraz dokonywania kopii, wrysów i wypisów z tych materiałów,
- 3) żądania informacji i wyjaśnień od pracowników jednostki w zakresie objętym kontrolą.

2. Obowiązkiem kontrolującego jest, w razie stwierdzenia nieprawidłowości i uchybień, ustalenie ich przyczyn i skutków oraz osób za nie odpowiedzialnych.

§ 6. 1. Kontrolujący zawiadamia kierownika jednostki kontrolowanej o przedmiocie kontroli, okazując upoważnienie, o którym mowa w § 4 ust. 1.

2. Kierownik jednostki kontrolowanej zapewnia kontrolującemu warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli, przedstawia żądane dokumenty dotyczące przedmiotu kontroli i ułatwia terminowe udzielanie wyjaśnień przez pracowników.

§ 7. 1. Kontrolujący dokonuje ustaleń na podstawie dowodów, a w szczególności materiałów oraz informacji i wyjaśnień uzyskanych od pracowników jednostki kontrolowanej, określonych w § 5 ust. 1 pkt 2 i 3.

2. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządza się protokół, który podpisują kontrolujący i kierownik jednostki kontrolowanej.

3. Jeżeli przed podpisaniem protokołu kierownik jednostki kontrolowanej zgłosi zastrzeżenia co do jego treści, kontrolujący dodatkowo bada zasadność tych zastrzeżeń i ewentualnie uzupełnia lub koryguje protokół.

4. Jeżeli kierownik jednostki kontrolowanej odmówi podpisania protokołu kontroli, jest on obowiązany zgłosić

pisemne wyjaśnienia przyczyn odmowy. W tym wypadku kontrolujący czyni w protokole wzmiankę o odmowie podpisania protokołu oraz załącza złożone przez kierownika wyjaśnienia.

5. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do prowadzenia postępowania pokontrolnego.

6. Kierownik jednostki kontrolowanej może zgłosić organowi zarządzającemu kontrolę, w ciągu 7 dni od dnia podpisania protokołu, pisemne wyjaśnienie co do zawartych w protokole ustaleń.

7. Kopię protokołu kontroli osoba kontrolująca pozostawia w jednostce kontrolowanej.

§ 8. 1. W razie stwierdzenia w toku kontroli istotnych nieprawidłowości i uchybień, organ zarządzający kontrolę kieruje do jednostki kontrolowanej wystąpienie pokontrolne w terminie do 30 dni od zakończenia kontroli.

2. Kierownik jednostki kontrolowanej, najpóźniej w ciągu 30 dni od daty otrzymania wystąpienia pokontrolnego, zawiadamia organ zarządzający kontrolę o sposobie wykonania wniosków i zaleceń.

§ 9. W razie ujawnienia w toku kontroli:

- 1) okoliczności wskazujących na popełnienie wykroczeń,

o których mowa w art. 48, kontrolujący występuje do właściwego organu o pociągnięcie winnych do odpowiedzialności,

- 2) wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych bez zgłoszenia, kontrolujący jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym fakcie właściwe organy wymienione w art. 40 ust. 3.

§ 10. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1956 r. w sprawie zakresu działania organów państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej (Dz. U. Nr 40, poz. 182 i z 1974 r. Nr 22, poz. 131),
- 2) zarządzenie nr 31 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 1971 r. w sprawie kontroli zabezpieczenia materiałów geodezyjnych, kartograficznych, fotograficznych, grawimetrycznych i magnetycznych,
- 3) zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 kwietnia 1958 r. o postępowaniu przy wykonywaniu kontroli nad fachową działalnością resortowych służb geodezyjnych i o postępowaniu pokontrolnym (Monitor Polski Nr 31, poz. 176).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

425

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1989 r.

w sprawie wykazu przedsiębiorstw państwowych oraz innych państwowych jednostek organizacyjnych podlegających zgrupowaniu we Wspólnocie Węgla Kamiennego.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 23 października 1987 r. o utworzeniu Wspólnoty Węgla Kamiennego (Dz. U. Nr 33, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz przedsiębiorstw państwowych oraz innych państwowych jednostek organizacyjnych podlegających zgrupowaniu we Wspólnocie Węgla Kamiennego, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z

dnia 23 listopada 1987 r. w sprawie wykazu przedsiębiorstw państwowych oraz innych państwowych jednostek organizacyjnych podlegających zgrupowaniu we Wspólnocie Węgla Kamiennego (Dz. U. Nr 37, poz. 212 i z 1988 r. Nr 44, poz. 347).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1989 r. (poz. 425)

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW PAŃSTWOWYCH ORAZ INNYCH PAŃSTWOWYCH JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH PODLEGAJĄCYCH ZGRUPOWANIU WE WSPÓLNOCIE WĘGLA KAMIENNEGO

1) Kopalnia Węgla Kamiennego „Komuna Paryska” w Jaworznie,	10) Kopalnia Węgla Kamiennego „Czerwone Zagłębie” w Sosnowcu,
2) Kopalnia Węgla Kamiennego „Brzeszcze” w Brzeszczach,	11) Kopalnia Węgla Kamiennego „Kazimierz-Juliusz” w Sosnowcu,
3) Kopalnia Węgla Kamiennego „Silesia” w Czechowicach-Dziedzicach,	12) Kopalnia Węgla Kamiennego „Niwka-Modrzejów” w Sosnowcu,
4) Kopalnia Węgla Kamiennego „Czczott” w Miedznej Woli,	13) Kopalnia Węgla Kamiennego „Mysłowice” w Mysłowicach,
5) Kopalnia Węgla Kamiennego „Jowisz” w Będzinie,	14) Kopalnia Węgla Kamiennego „Wieczorek” w Katowicach,
6) Kopalnia Węgla Kamiennego „Grodziec” w Będzinie,	15) Kopalnia Węgla Kamiennego „Wujek” w Katowicach,
7) Kopalnia Węgla Kamiennego „Generał Zawadzki” w Dąbrowie Górniczej,	16) Kopalnia Węgla Kamiennego „Katowice” w Katowicach,
8) Kopalnia Węgla Kamiennego „Czerwona Gwardia” w Czeladzi,	17) Kopalnia Węgla Kamiennego „Polska” w Świętochłowicach,
9) Kopalnia Węgla Kamiennego „Sosnowiec” w Sosnowcu,	

- 18) Kopalnia Węgla Kamiennego „Dymitrow” w Bytomiu,
- 19) Kopalnia Węgla Kamiennego „Szombierki” w Bytomiu,
- 20) Kopalnia Węgla Kamiennego „Miechowice” w Bytomiu,
- 21) Kopalnia Węgla Kamiennego „Bobrek” w Bytomiu,
- 22) Kopalnia Węgla Kamiennego „Julian” w Piekarach Śląskich,
- 23) Kopalnia Węgla Kamiennego „Siemianowice” w Siemianowicach Śląskich,
- 24) Kopalnia Węgla Kamiennego „Barbara-Chorzów” w Chorzowie,
- 25) Kopalnia Węgla Kamiennego „Dębieńsko” w Leszczynach,
- 26) Kopalnia Węgla Kamiennego „Pstrowski” w Zabrze,
- 27) Kopalnia Węgla Kamiennego „Gliwice” w Gliwicach,
- 28) Kopalnia Węgla Kamiennego „Wawel” w Rudzie Śląskiej,
- 29) Kopalnia Węgla Kamiennego „Pokój” w Rudzie Śląskiej,
- 30) Kopalnia Węgla Kamiennego „Śląsk” w Rudzie Śląskiej,
- 31) Kopalnia Węgla Kamiennego „Nowy Wirek” w Rudzie Śląskiej,
- 32) Kopalnia Węgla Kamiennego „Budryk” w budowie w Ornontowicach,
- 33) Kopalnia Węgla Kamiennego „Rydultowy” w Wodzisławiu Śląskim,
- 34) Kopalnia Węgla Kamiennego „Anna” w Wodzisławiu Śląskim,
- 35) Kopalnia Węgla Kamiennego „Marcel” w Wodzisławiu Śląskim,
- 36) Kopalnia Węgla Kamiennego „Rymer” w Rybniku,
- 37) Kopalnia Węgla Kamiennego „Chwałowice” w Rybniku,
- 38) Kopalnia Węgla Kamiennego „1 Maja” w Wodzisławiu Śląskim,
- 39) Kopalnia Węgla Kamiennego „Jastrzębie” w Jastrzębiu-Zdroju,
- 40) Kopalnia Węgla Kamiennego „Moszczenica” w Jastrzębiu-Zdroju,
- 41) Kopalnia Węgla Kamiennego „Borynia” w Jastrzębiu-Zdroju,
- 42) Kopalnia Węgla Kamiennego im. Związku Młodzieży Polskiej w Zorach,
- 43) Kopalnia Węgla Kamiennego „Krupiński” w Suszcu k. Zor,
- 44) Kopalnia Węgla Kamiennego „Morcinek” w Kaczycach,
- 45) Kopalnia Węgla Kamiennego „Wałbrzych” w Wałbrzychu,
- 46) Kopalnia Węgla Kamiennego „Victoria” w Wałbrzychu,
- 47) Kopalnia Węgla Kamiennego „Nowa Ruda” w Nowej Rudzie,
- 48) Kopalnia Węgla Kamiennego „Thorez” w Wałbrzychu,
- 49) Przedsiębiorstwo Spedycyjno-Transportowe Przemysłu Węglowego „Transgór” w Mysłowicach,
- 50) Przedsiębiorstwo Spedycyjno-Transportowe Przemysłu Węglowego „Transgór” w Sosnowcu,
- 51) Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Przemysłu Węglowego w Tychach,
- 52) Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Przemysłu Węglowego w Sosnowcu,
- 53) Zakłady Naprawcze Przemysłu Węglowego w Katowicach-Kostuchnie,
- 54) Zakłady Naprawcze Przemysłu Węglowego w Dąbrowie Górniczej,
- 55) Przedsiębiorstwo Gospodarki Materiałowej Przemysłu Węglowego w Tychach,
- 56) Przedsiębiorstwo Spedycyjno-Transportowe Przemysłu Węglowego „Transgór” w Chorzowie,
- 57) Przedsiębiorstwo Spedycyjno-Transportowe Przemysłu Węglowego „Transgór” w Bytomiu,
- 58) Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Przemysłu Węglowego w Katowicach,
- 59) Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Przemysłu Węglowego w Bytomiu,
- 60) Zakłady Naprawcze Przemysłu Węglowego w Siemianowicach Śląskich,
- 61) Zakłady Naprawcze Przemysłu Węglowego w Bytomiu,
- 62) Przedsiębiorstwo Usług Górniczo-Materiałowych „Usgor” w Siemianowicach Śląskich,
- 63) Przedsiębiorstwo Spedycyjno-Transportowe Przemysłu Węglowego „Transgór” w Zabrze,
- 64) Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Przemysłu Węglowego w Zabrze,
- 65) Zakłady Naprawcze Przemysłu Węglowego w Zabrze,
- 66) Przedsiębiorstwo Transportu Kolejowego i Gospodarki Kamieniem Przemysłu Węglowego w Zabrze,
- 67) Przedsiębiorstwo Spedycyjno-Transportowe Przemysłu Węglowego „Transgór” w Rybniku,
- 68) Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Przemysłu Węglowego w Rybniku,
- 69) Zakłady Naprawcze Przemysłu Węglowego w Rybniku,
- 70) Przedsiębiorstwo Transportu Kolejowego i Gospodarki Kamieniem Przemysłu Węglowego w Rybniku,
- 71) Przedsiębiorstwo Rekultywacji i Gospodarki Wodno-Ściekowej Przemysłu Węglowego w Jastrzębiu-Zdroju,
- 72) Przedsiębiorstwo Spedycyjno-Transportowe Przemysłu Węglowego „Transgór” w Wałbrzychu,
- 73) Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Przemysłu Węglowego w Wałbrzychu,
- 74) Zakłady Urzędzeń Górniczych „Wamag” w Wałbrzychu,
- 75) Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Przemysłu Węglowego w Wałbrzychu,
- 76) Przedsiębiorstwo Materiałów Budowlanych Przemysłu Węglowego w Katowicach,
- 77) Przedsiębiorstwo Topienia Bazaltu w Starachowicach,
- 78) Przedsiębiorstwo Surowców Mineralnych w Januskowicach,
- 79) Przedsiębiorstwo Robót Górniczych w Katowicach,
- 80) Przedsiębiorstwo Mechanizacji, Automatyzacji i Elektroniki Górniczej „Polmag-Emag” w Katowicach,
- 81) Huta „Małapanew” w Ozimku,
- 82) Zakłady Urzędzeń Technicznych „Zgoda” w Świętochłowicach,
- 83) Fabryka Maszyn Wiertniczych i Górniczych „Glinik” w Gorlicach,
- 84) Centrala Zbytu Węgla „Węglokoks” w Katowicach,
- 85) Przedsiębiorstwo Eksportu i Importu „Kopex” w Katowicach,

- 86) Przedsiębiorstwo Materiałów Podsadzkowych Przemysłu Węglowego w Katowicach,
 87) Zakłady Drzewne Przemysłu Węglowego w Katowicach,
 88) Centralna Stacja Ratownictwa Górniczego w Bytomiu,
 89) Główny Instytut Górnictwa w Katowicach,
 90) Centrala Zaopatrzenia Górnictwa w Katowicach,
 91) Przedsiębiorstwo Budowlane Przemysłu Węglowego w Katowicach,
 92) Przedsiębiorstwo Budowlano-Inżynieryjne Przemysłu Węglowego w Katowicach,
 93) Gliwickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Węglowego w Gliwicach,
 94) Rybnickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Węglowego w Rybniku,
 95) Przedsiębiorstwo Robót Antykorozyjnych i Budowlanych Przemysłu Węglowego „Prabud” w Świętochłowicach,
 96) Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych Przemysłu Węglowego w Katowicach,
 97) Wodzisławskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych Przemysłu Węglowego w Wodzisławiu Śląskim,
 98) Gliwickie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych Przemysłu Węglowego w Gliwicach,
 99) Świętochłowickie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych Przemysłu Węglowego „Prinzbud” w Świętochłowicach,
 100) Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłu Węglowego „Fabud” w Siemianowicach Śląskich,
 101) Bytomskie Przedsiębiorstwo Montażu Instalacji Przemysłu Węglowego „Węglosan” w Bytomiu,
 102) Przedsiębiorstwo Montażu Instalacji Przemysłu Węglowego „Mimet” w Mikołowie,
 103) Przedsiębiorstwo Budownictwa Mieszkaniowego Przemysłu Węglowego „Fadom” w Żorach,
 104) Przedsiębiorstwo Energomontażowe Przemysłu Węglowego „Energomontaż PW” w Chorzowie,
 105) Przedsiębiorstwo Montażu Urządzeń Górniczych Przemysłu Węglowego „Pemugie” w Katowicach,
 106) Przedsiębiorstwo Budownictwa Mieszkaniowego Przemysłu Węglowego „Famont” w Gliwicach,
 107) Przedsiębiorstwo Montażu Urządzeń Elektrycznych Przemysłu Węglowego w Katowicach,
 108) Przedsiębiorstwo Elektromontażowe Przemysłu Węglowego „Elkop” w Chorzowie-Batorym,
 109) Przedsiębiorstwo Budownictwa Mieszkaniowego Przemysłu Węglowego „Kombud” w Mysłowicach,
 110) Przedsiębiorstwo Robót Elektromontażowych Przemysłu Węglowego „Elrow” w Rybniku,
 111) Chorzowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Węglowego „Budomont” w Chorzowie,
 112) Przedsiębiorstwo Ciężkiego Sprzętu Budowlanego Budownictwa Węglowego w Tychach,
 113) Przedsiębiorstwo Prefabrykacji Przemysłu Węglowego „Prefbet” w Katowicach,
 114) Biuro Studiów i Projektów Przemysłu Węglowego „Progor” w Katowicach,
 115) Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Budownictwa Węglowego w Katowicach,
 116) Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne Budownictwa Węglowego w Katowicach,
 117) Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych w Katowicach,
 118) Główne Biuro Studiów i Projektów Przeróbki Węgla „Separator” w Katowicach,
 119) Centralny Ośrodek Informatyki Górnictwa w Katowicach.

426

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1989 r.

w sprawie zmian w podatku wyrównawczym.

Na podstawie art. 14 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1988 r. Nr 34, poz. 254 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podwyższa się kwotę dochodu nie podlegającego opodatkowaniu, określoną w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1988 r. Nr 34, poz. 254 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), do wysokości 16 000 000 zł rocznie.

§ 2. Skalę podatku wyrównawczego, zawartą w

art. 9 ust. 1 ustawy, o której mowa w § 1, zastępuje się skalią podatkową stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Tracą moc przepisy § 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 września 1989 r. w sprawie zmian w podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 55, poz. 325), z tym że przepisy te stosuje się do opodatkowania dochodów osiągniętych w 1989 r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do opodatkowania dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1989 r. (poz. 426)

Dochód podlegający opodatkowaniu rocznie w zł	Podatek wynosi
16 000 000—24 000 000	10% od kwoty ponad 16 000 000 zł
24 000 000—32 000 000	800 000 zł + 20% od kwoty ponad 24 000 000 zł
32 000 000—40 000 000	2 400 000 zł + 30% od kwoty ponad 32 000 000 zł
40 000 000—48 000 000	4 800 000 zł + 40% od kwoty ponad 40 000 000 zł
48 000 000 i więcej	8 000 000 zł + 50% od kwoty ponad 48 000 000 zł
	nie więcej jednak niż 40% podstawy opodatkowania

427

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 grudnia 1989 r.

w sprawie taryfy składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 45, poz. 242 i z 1989 r. Nr 30, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. Składka za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne pojazdów mechanicznych, prowadzone przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń (PZU), zależna jest od zakresu ubezpieczenia oraz rodzaju pojazdu.

§ 2. Składka za pojazd objęty ubezpieczeniem w okresie krótszym od roku kalendarzowego stanowi 1/3 składki kwartalnej za każdy miesiąc ubezpieczenia, z tym że miesiąc rozpoczęty liczy się za pełny.

§ 3. 1. Składka kwartalna za ubezpieczenia samochodów osobowych wynosi w złotych:

Pozycja taryfy	Pojemność skokowa silnika w cm ³ *)	Zakres ubezpieczenia		
		OC, NW, AC		OC, NW
		I	II	
1	do 900 oraz osobowe o napędzie elektrycznym	50 000	110 000	40 000
2	901—1250	75 000	170 000	60 000
3	1251—1500 **)	110 000	240 000	90 000
4	powyżej 1500	165 000	350 000	135 000

*) Dla samochodów z silnikiem typu rotacyjnego przyjmuje się faktyczną pojemność pomnożoną przez 2.

**) W tym również samochód marki „Warszawa” oraz samochody osobowe FSO 125p i „Polonez” o pojemności silnika do 1600 cm³.

2. Składki określone w kolumnie I tabeli zamieszczonej w ust. 1 dotyczą samochodów produkowanych w państwach członkowskich Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej i Jugosławii, a składki określone w kolumnie II dotyczą samochodów produkowanych w innych państwach.

3. Składka kwartalna za ubezpieczenie innych pojazdów niż samochody osobowe wynosi w złotych:

Pozycja taryfy	Grupa pojazdów według ładowności i przeznaczenia	Zakres ubezpieczenia	
		OC, NW, AC	OC, NW
1	2	3	4
5	Autobusy, przyczepy autobusowe oraz trolejbusy	250 000	185 000
6	Samochody ciężarowe o ładowności do 2 t, samochody ciężarowo-osobowe oraz mikrobusy *)	65 000	50 000
7	Samochody ciężarowe o ładowności powyżej 2 t oraz ciągniki samochodowe siodłowe i balastowe	100 000	75 000

1	2	3	4
8	Samochody specjalne (np. samochody pogotowia, pożarnicze, pogrzebowe, polewaczki, śmieciarki, asenizacyjne) oraz samochody ciężarowe o napędzie elektrycznym	40 000	30 000
9	Przyczepy ciężarowe o ładowności do 400 kg oraz inne pojazdy-przyczepy i jednoosiowe przyczepy ciężarowe przystosowane do ciągnięcia przez ciągniki	5 000	3 500
10	Przyczepy specjalne (w tym kempingowe) oraz przyczepy ciężarowe o ładowności do 2 t, z wyjątkiem przyczep wymienionych w poz. 9	10 000	7 500
11	Przyczepy ciężarowe o ładowności powyżej 2 t oraz naczepy	10 000	7 500
12	Ciągniki, z wyjątkiem ciągników wymienionych w poz. 7	10 000	7 000
13	Motocykle dwukołowe i trzykołowe, wózki inwalidzkie o pojemności silnika powyżej 50 cm ³		6 000
14	Motorowery, wózki inwalidzkie, motocykle o pojemności silnika do 50 cm ³		2 500

*) Za mikrobus uważa się autobus o liczbie miejsc siedzących od 10 do 15.

4. Za ubezpieczenie pojazdów mechanicznych jednostek organizacyjnych wymienionych w § 4 pkt 2 składka kwartalna wynosi 3 zł za 1 km planowanego przebiegu tych pojazdów.

§ 4. Podstawę wymiaru składki za ubezpieczenie pojazdów mechanicznych należących do jednostek gospodarki uspołecznionej stanowi:

- liczba pojazdów mechanicznych zarejestrowanych według stanu na dzień 1 stycznia każdego roku,
- w odniesieniu do pojazdów należących do jednostek organizacyjnych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych, nie będących przedsiębiorstwami państwowymi, wymiar składki dokonywany jest w zależności od liczby kilometrów planowanego przebiegu tych pojazdów; nie dotyczy to pojazdów Komendy Głównej Straży Pożarnej, szkół pożarniczych, Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej, w odniesieniu do których wymiar składki dokonywany jest według zasady podanej w pkt 1.

§ 5. Składkę za ubezpieczenie pojazdu nie wymienionego w § 3 ustala PZU, przyjmując za podstawę składkę należną za ubezpieczenie pojazdu mechanicznego o

najbardziej zbliżonych parametrach technicznych i eksploatacyjnych; PZU ustala również składkę za ubezpieczenie pojazdu mechanicznego, którego charakter użytkowania powoduje szczególnie zwiększone lub zmniejszone ryzyko ubezpieczeniowe.

§ 6. 1. Składkę za ubezpieczenie pojazdu obniża się w danym roku:

- 1) o 20⁰/0, po upływie dwóch lat kalendarzowych ubezpieczenia pojazdu,
- 2) o 30⁰/0, po upływie czterech lat kalendarzowych ubezpieczenia pojazdu,
- 3) o 40⁰/0 po upływie pięciu lat kalendarzowych ubezpieczenia pojazdu,

jeżeli w tych okresach (pkt 1—3) nie wypłacono odszkodowania z ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu lub z ubezpieczenia AC z potrąceniem udziału własnego albo nie wypłacono świadczenia z ubezpieczenia NW posiadaczowi pojazdu.

2. Składkę obniżoną o 50⁰/0 opłacają:

- 1) posiadacze niezarobkowych pojazdów z okresem użytkowania ponad 25 lat,
- 2) kombataneci-inwalidzi oraz inwalidzi wojenni i wojskowi, którzy są posiadaczami pojazdów mechanicznych używanych do celów niezarobkowych, z tym że obniżka ta dotyczy składki za ubezpieczenie tylko jednego pojazdu.

3. Posiadacz pojazdu zachowuje uprawnienia do obniżki składki, o której mowa w ust. 1, jeżeli przerwa w posiadaniu ubezpieczonego pojazdu nie jest dłuższa niż 12 miesięcy; okres przerwy liczy się od miesiąca następującego po miesiącu, w którym pojazd został zbyty lub wyrejestrowany.

4. Posiadaczowi pojazdu, który nabył uprawnienie do obniżki składki, o której mowa w ust. 1, obniżka przysługuje w opłacie składki za ubezpieczenie wszystkich posiadanych pojazdów; zasadę tę stosuje się odpowiednio przy utracie uprawnień do obniżki.

5. Obniżki przysługujące z różnych tytułów oblicza się kolejno, a ich łączna kwota nie może przekraczać 70⁰/0 składki taryfowej.

6. Składkę zaokrągla się do 100 zł w ten sposób, że końcówki do 50 zł pomija się, a końcówki przekraczające 50 zł zaokrągla się w górę do pełnych 100 zł.

§ 7. 1. Termin opłaty składki za każdy kwartał upływa odpowiednio z końcem lutego, kwietnia, lipca, października danego roku.

2. Terminy płatności składek (ust. 1) oraz zasady

określone w § 6 ust. 1—5 nie dotyczą jednostek organizacyjnych wymienionych w § 4.

3. Jednostka organizacyjna, o której mowa w § 4, w terminie do 31 stycznia opłaca składkę roczną obliczoną według stawek obowiązujących w dniu 1 stycznia; nowo utworzona jednostka opłaca składkę za każdy pojazd w ciągu miesiąca od daty jego nabycia.

4. W razie jednorazowej opłaty składki za okres dłuższy niż kwartał, gdy w ciągu roku kalendarzowego nastąpiła zmiana stawek taryfowych, posiadacz pojazdu dokonuje dopłaty składki lub PZU zwraca składkę nadpłaconą, przy uwzględnieniu zakresu i okresu ubezpieczenia.

5. Za ubezpieczenie pojazdu mechanicznego nie należące do jednostki organizacyjnej wymienionej w § 4, rejestrowanego w ciągu roku, składka płatna jest najpóźniej w terminie trzech dni od daty rejestracji pojazdu.

6. W razie nieopłacenia składki w wyznaczonym terminie pobiera się od należnej składki odsetki za zwłokę według zasad i w wysokości określonych w przepisach o zobowiązaniach podatkowych.

§ 8. Jeżeli pojazd mechaniczny nie należący do jednostki organizacyjnej wymienionej w § 4 w sposób ciągły znajdował się za granicą dłużej niż jeden miesiąc lub został wycofany z ruchu (wyrejestrowany), przysługuje zwrot opłaconej składki za częściowo nie wykorzystany okres ubezpieczenia. Przy ustalaniu kwoty składki podlegającej zwrotowi stosuje się odpowiednio zasadę określoną w § 2. Zwrot składki nie przysługuje, jeżeli wypłacono świadczenie z ubezpieczenia OC, NW lub AC tego pojazdu.

§ 9. O zbyciu lub wycofaniu z ruchu pojazdu nie należącego do jednostki organizacyjnej wymienionej w § 4 należy zawiadomić właściwą dla miejsca zamieszkania jednostkę organizacyjną zakładu ubezpieczeń.

§ 10. Tracą moc rozporządzenia Ministra Finansów:

- 1) z dnia 29 grudnia 1988 r. w sprawie taryfy składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne pojazdów mechanicznych jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 348),
- 2) z dnia 29 grudnia 1988 r. w sprawie taryfy składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne pojazdów mechanicznych osób fizycznych i jednostek gospodarki nie społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 349).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do składek należnych za okres od dnia 1 stycznia 1990 r.

Minister Finansów w z. M. Dąbrowski

428

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 grudnia 1989 r.

w sprawie taryfy składek za ubezpieczenie ustawowe budynków i mienia w gospodarstwach rolnych oraz na działkach nie wchodzących w skład gospodarstw rolnych i za ubezpieczenie ustawowe odpowiedzialności cywilnej rolników.

Na podstawie art. 8 i w związku z art. 6 ust. 1 pkt 1—5 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 45, poz. 242 i z 1989 r. Nr 30, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się taryfę składek za ubezpieczenie

ustawowe budynków i mienia w gospodarstwach rolnych oraz na działkach nie wchodzących w skład gospodarstw rolnych i za ubezpieczenie ustawowe odpowiedzialności cywilnej rolników (OC) oraz zasady opłacania tych składek.

2. Składkę wymierza się i pobiera za roczne okresy

ubezpieczenia od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia każdego roku.

3. Nie pobiera się oraz nie zwraca pobranej składki, jeżeli odpowiedzialność Państwowego Zakładu Ubezpieczeń (PZU) rozpoczyna się, ulega zmianie lub kończy w ciągu roku kalendarzowego, z zastrzeżeniem § 6.

§ 2. 1. Składkę za ubezpieczenie budynku osoby fizycznej oraz zespołu rolników indywidualnych, zwanego dalej „zespołem”, ustala się od wartości budynku przyjętej do ubezpieczenia, bez uwzględnienia stopnia zużycia (wartość nowa).

2. Na wniosek rolnika, który przekazał gospodarstwo rolne za rentę lub emeryturę bez budynków, składkę za ubezpieczenie budynków ustala się od wartości tych budynków pomniejszonej o ich zużycie, nie więcej niż o 70%.

3. Składkę za ubezpieczenie budynku różnicuje się w zależności od materiału ścian zewnętrznych i pokrycia dachu oraz miejsca położenia i związania z gospodarstwem rolnym.

§ 3. 1. Dla celów wymiaru składki budynki dzieli się na:

- 1) miejskie — nie związane z gospodarstwem rolnym, położone w granicach miasta,
- 2) wiejskie — położone na wsi oraz położone w granicach miasta, jeżeli są związane z gospodarstwem rolnym,
- 3) murowane — których ściany zewnętrzne albo słupy pionowe zrębu są z materiałów niepalnych, w szczególności z cegły, pustaków, kamienia albo z muru pruskiego,
- 4) drewniane — których ściany zewnętrzne są z drewna lub innych palnych materiałów,
- 5) pokryte twardo — których pokrycie jest z materiału niepalnego lub niezapalnego, w szczególności z blachy, dachówki, eternitu, łupka, papy,
- 6) pokryte miękko — których pokrycie jest z materiału palnego, w szczególności z gontów i desek,
- 7) pokryte słomą — także gdy są pokryte trzciną.

2. Przy uznawaniu budynków za murowane lub za drewniane nie uwzględnia się rodzaju materiałów budowlanych, z jakich wykonane zostały szczyty budynku, ściany działowe, ścianki kolankowe (tremple), poddasza, balkony oraz ściany budynku przylegającego.

3. Jeżeli budynek jest pokryty materiałami o różnym stopniu palności, przyjmuje się, że jest to pokrycie wykonane z materiału o najwyższym stopniu palności.

§ 4. 1. Składkę za ubezpieczenie budynku osoby fizycznej oraz zespołu ustala się mnożąc wartość budynku przez odpowiednią stopę składki wyrażoną w promilach. Stopy składek podane są w poniższej tabeli:

Budynek	Pokrycie budynku	Budynek	
		miejski	wiejski
		stopa składki w ‰	
murowany	twarde	0,50	0,80
	miękkie	1,00	1,60
	słomą	2,50	2,50
drewniany	twarde	1,00	1,60
	miękkie	1,80	2,40
	słomą	3,20	3,20

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, składkę za ubezpieczenie budynków mieszkalnych, nie związanych z gospodarstwem rolnym, których wartość w dniu oszacowania nie przekracza równowartości pieniężnej 375,0 q żyta, obniża się o 50%.

3. Składkę za ubezpieczenie domów letniskowych, niezależnie od miejsca ich położenia, ustala się jak dla budynków wiejskich — podwyższoną o 50%.

4. Składkę za ubezpieczenie budynków, w których lokale są zajmowane na podstawie decyzji administracyjnych, na wniosek właściciela obniża się o 50%.

§ 5. 1. Dla osób fizycznych władających gospodarstwami rolnymi oraz zespołów składkę za ubezpieczenie mienia ruchomego i upraw oraz za ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej rolników ustala się w zależności od obszaru użytków rolnych i klasy gleby.

2. Składka odpowiada równowartości pieniężnej ilości żyta, określonej w poniższej tabeli, i obliczana jest przy zastosowaniu przeciętnej ceny żyta, stosowanej przez jednostki prowadzące skup w danym województwie w trzecim kwartale roku, za który wymierzana jest składka, ustalonej według danych wojewódzkiego urzędu statystycznego (WUS); jeżeli WUS nie określił ceny żyta stosowanej w tym kwartale, przeciętną cenę ustala PZU.

Obszar użytków rolnych w ha przeliczeniowych	Składka wyrażona w równowartości pieniężnej q żyta	Obszar użytków rolnych w ha przeliczeniowych	Składka wyrażona w równowartości pieniężnej q żyta
poniżej 1,00	0,80	11,51—12,00	6,64
1,01— 1,25	0,95	12,01—12,50	6,89
1,26— 1,50	1,09	12,51—13,00	7,10
1,51— 1,75	1,25	13,01—13,50	7,31
1,76— 2,00	1,42	13,51—14,00	7,54
2,01— 2,25	1,58	14,01—15,00	7,96
2,26— 2,50	1,73	15,01—16,00	8,43
2,51— 2,75	1,87	16,01—17,00	8,90
2,76— 3,00	2,02	17,01—18,00	9,38
3,01— 3,25	2,17	18,01—19,00	9,85
3,26— 3,50	2,30	19,01—20,00	10,33
3,51— 3,75	2,45	20,01—21,00	10,74
3,76— 4,00	2,57	21,01—22,00	11,31
4,01— 4,25	2,71	22,01—23,00	11,78
4,26— 4,50	2,83	23,01—24,00	12,27
4,51— 4,75	2,98	24,01—25,00	12,73
4,76— 5,00	3,11	25,01—26,00	13,20
5,01— 5,50	3,30	26,01—27,00	13,69
5,51— 6,00	3,58	27,01—28,00	14,17
6,01— 6,50	3,84	28,01—29,00	14,64
6,51— 7,00	4,10	29,01—30,00	15,12
7,01— 7,50	4,36	30,01—32,00	15,84
7,51— 8,00	4,64	32,01—34,00	16,77
8,01— 8,50	4,90	34,01—36,00	17,70
8,51— 9,00	5,14	36,01—38,00	18,64
9,01— 9,50	5,39	38,01—40,00	19,60
9,51—10,00	5,66	40,01—42,00	20,52
10,01—10,50	5,92	42,01—44,00	21,45
10,51—11,00	6,17	44,01—46,00	22,38
11,01—11,50	6,40	46,01—48,00	23,32
		48,01—50,00	24,25

3. Przeliczenia obszaru użytków rolnych z hektarów fizycznych na przeliczeniowe dokonuje się z zastosowaniem następujących współczynników:

1) dla gruntów ornych i sadów:

Klasa gleby	I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI
współczynnik	1,8	1,6	1,25	1,15	1,05	0,95	0,8	0,5

2) dla użytków zielonych:

Klasa gleby	I	II	III	IV	V	VI
współczynnik	1,8	1,6	1,2	1,0	0,8	0,5

4. W gospodarstwach rolnych o obszarze użytków rolnych powyżej 50,0 hektarów, przeliczeniowych kwotę składki zwiększa się o równowartość pieniężną 0,50 q żyta za każdy następny hektar przeliczeniowy.

5. Jeżeli w gospodarstwie rolnym nie ma budynków, składkę, o której mowa w ust. 2, na wniosek władającego obniża się o 20%.

6. Jeżeli w gospodarstwie rolnym występują w danym roku uprawy nie objęte ubezpieczeniem ustawowym na obszarze co najmniej 0,25 ha, połowa składki ustalonej zgodnie z ust. 2 zostaje obniżona w takim stosunku, w jakim obszar upraw nie objętych ubezpieczeniem pozostaje do obszaru użytków rolnych danego gospodarstwa. Obniżka taka zostaje dokonana przy wymiarze składki za rok następny:

- 1) w odniesieniu do upraw kontraktowanych na wnioski jednostki kontraktującej — na podstawie sporządzonych przez tę jednostkę imiennych wykazów producentów, uwzględniających ich miejsce zamieszkania oraz nazwę uprawy i rzeczywistą jej powierzchnię,
- 2) w odniesieniu do upraw nie objętych kontraktacją oraz sadów — na indywidualny wniosek właściciela, zawierający jego oświadczenie co do rodzaju i powierzchni uprawy,
- 3) przez PZU w odniesieniu do upraw ubezpieczonych przez właściciela indywidualnie na warunkach umownych oraz łąk i pastwisk, których trawy nie podlegają ustawowemu ubezpieczeniu, ponieważ zgodnie z ustaleniem terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego nie mogą być zaliczane do klas I—IV normy państwowej ustalonej dla siana.

§ 6. 1. Składkę za ubezpieczenie budynków oraz mienia ruchomego państwowego przedsiębiorstwa gospodarki rolnej i państwowego gospodarstwa rolnego, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”, oraz spółdzielni produkcji rolnej, spółdzielni kółek rolniczych i kółek rolniczych, zwanych dalej „spółdzielniami”, ustala się mnożąc ewidencyjną wartość początkową (brutto) podlegających ubezpieczeniu ustawowemu środków trwałych, wykazaną w bilansie roku poprzedzającego rok ubezpieczenia, przez stopę składki w wysokości 1,4‰; w odniesieniu do nowo powstałych przedsiębiorstw i spółdzielni przyjmuje się ewidencyjną wartość początkową (brutto) środków trwałych podlegających ubezpieczeniu ustawowemu, wykazaną na dzień rozpoczęcia działalności.

2. W razie dokonania przeszacowania środków trwałych w roku ubezpieczenia, wymierzona składkę za ten rok zwiększa się lub zmniejsza o taki procent, o jaki uległa zwiększeniu lub zmniejszeniu ewidencyjna wartość środków trwałych.

§ 7. 1. Składkę za ubezpieczenie upraw przedsiębiorstw i spółdzielni ustala się mnożąc wartość upraw określoną zgodnie z ust. 2 przez stopę składki w wysokości 1,2‰.

2. Wartość upraw ustala się przyjmując za podstawę:

- 1) obszar uprawy objętej ubezpieczeniem ustawowym na dzień 30 czerwca roku poprzedzającego rok ubezpieczenia,
- 2) przeciętną wydajność uprawy z 1 ha z okresu 3 ostatnich lat, wykazaną w bilansie,
- 3) przeciętną cenę ziemiopłodu stosowaną do ustalania odszkodowań w trzecim kwartale roku, za który wymierzona jest składka.

§ 8. 1. Składkę za ubezpieczenie mienia ruchomego osoby fizycznej, znajdującego się na działce nie wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego, ustala się mnożąc wartość mienia przez stopę składki przyjętą za ubezpieczenie budynku. Jeżeli budynki są o różnej konstrukcji i pokryciu, przyjmuje się przeciętną stopę składki za ubezpieczenie tych budynków.

2. Do obliczenia składki, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się wartość mienia ruchomego w wysokości 1/3 wartości budynków znajdujących się na działce. Wartość tę zaokrągla się do 10.000 zł.

3. Ustaloną zgodnie z ust. 1 i 2 składkę obniża się o 50%, jeżeli właściciel mienia ruchomego korzysta z obniżki składki za ubezpieczenie budynku, o którym mowa w § 4 ust. 2.

4. Ustaloną zgodnie z ust. 1 i 2 składkę podwyższa się o 50%, jeżeli składka za ubezpieczenie budynku podlega podwyższeniu na zasadach określonych w § 4 ust. 3.

5. Jeżeli właściciel budynku, w którym lokale zajmowane są na podstawie decyzji administracyjnej, zamieszkuje w tym budynku, składkę za ubezpieczenie mienia ruchomego ustala się w równowartości pieniężnej 120,0 q żyta według ceny określonej w § 10 ust. 2 pkt 1.

§ 9. Składkę za ubezpieczenie ustawowe budynku, mienia ruchomego, upraw i za ubezpieczenie ustawowe odpowiedzialności cywilnej rolników wymierza PZU.

§ 10. 1. Składkę za ubezpieczenie budynków osób fizycznych i zespołów ustala się w dwóch równych ratach.

2. Składka za ubezpieczenie mienia ruchomego, upraw i odpowiedzialności cywilnej rolników ustalana jest następująco:

- 1) pierwsza rata — w wysokości kwoty wynikającej z zastosowania reguły określonej w § 5, z tym że do obliczenia tej raty przyjmuje się przeciętną cenę żyta stosowaną przez jednostki prowadzące skup w danym województwie w trzecim kwartale roku poprzedzającego rok, za który dokonuje się wymiaru składki — ustaloną według danych WUS; jeżeli WUS nie określił ceny żyta stosowanej w tym kwartale, przeciętną cenę ustala PZU,

2) druga rata — w wysokości różnicy pomiędzy kwotą obliczoną w sposób określony przepisami § 5 a kwotą pierwszej raty.

3. Z zastrzeżeniem ust. 4 składka opłacana jest w dwóch ratach — w terminie do dnia 15 lutego i do dnia 15 listopada.

4. Osoba fizyczna posiadająca na terenie miasta budynku na działce opłaca składkę w całości w terminie do dnia 31 stycznia, z tym że na uzasadniony wniosek zainteresowanego może być ona rozłożona na dwie raty.

§ 11. 1. Składkę za ubezpieczenie budynków i mienia przedsiębiorstw i spółdzielni ustala się w dwóch równych ratach.

2. Składka za ubezpieczenie upraw ustalana jest następująco:

- 1) pierwsza rata — w wysokości kwoty obliczonej przy zastosowaniu przeciętnych cen przyjmowanych do ustalania odszkodowań w trzecim kwartale roku poprzedzającego rok, za który dokonuje się wymiaru składki,

2) druga rata — w wysokości różnicy pomiędzy kwotą obliczoną w sposób określony przepisami § 7 a kwotą pierwszej raty.

3. Przedsiębiorstwa i spółdzielnie przekazują składkę na rachunek PZU w terminie do dnia 31 marca i do dnia 30 listopada.

§ 12. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 marca 1984 r. w sprawie poboru składki za obowiązkowe ubezpieczenie trzody chlewnej (Dz. U. Nr 20, poz. 93 i z 1985 r. Nr 13, poz. 57),
- 2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 5 marca 1985 r. w sprawie taryfy składek za ubezpieczenie ustawowe budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych i za ubezpieczenie ustawowe odpowiedzialności cywilnej rolników (Dz. U. Nr 13, poz. 57 oraz z 1986 r. Nr 1, poz. 8 i Nr 44, poz. 221).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Minister Finansów: w z. R. Pazura

429

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 grudnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia ksiąg handlowych przez niektóre grupy podatników.

Na podstawie art. 38 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176 i Nr 35, poz. 192) i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych (Dz. U. Nr 41, poz. 325) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia

27 czerwca 1989 r. w sprawie prowadzenia ksiąg handlowych przez niektóre grupy podatników (Dz. U. Nr 43, poz. 238) w § 2:

- 1) w ust. 1 pkt 4 wyrazy „240.000.000 zł” zastępuje się wyrazami „840.000.000 zł”,
- 2) ust. 4 i 5 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Minister Finansów w z. M. Dąbrowski

430

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 grudnia 1989 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku wyrównawczym.

Na podstawie art. 2 ust. 2, art. 5 ust. 4, art. 6 ust. 3 i art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1988 r. Nr 34, poz. 254 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) oraz art. 9 pkt 2 i 4, art. 18 ust. 3, art. 34 ust. 3 i art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wartość pieniężną świadczeń w naturze, podlegających opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym, ustala się według:

- 1) cen sprzedaży stosowanych wobec innych odbiorców niż pracownicy, jeżeli przedmiotem świadczeń są rzeczy lub usługi wchodzące w zakres działalności gospodarczej pracodawcy,
- 2) cen zakupu, jeżeli przedmiotem świadczeń są rzeczy lub usługi zakupione przez pracodawcę.

§ 2. Nie podlegają opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym:

- 1) wartość świadczeń rzeczowych, wynikających z przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy (w tym posiłków profilaktycznych) oraz ekwiwalenty za te świadczenia, a także ekwiwalenty za pranie i reperacje odzieży roboczej wykonywane we własnym zakresie przez pracowników, ekwiwalenty za przedłużenie używalności odzieży roboczej, za używanie odzieży własnej zamiast odzieży roboczej oraz za nie wydane pracownikom przysługujące im środki higieny osobistej,
- 2) wartość posiłków regeneracyjno-wzmacniających oraz innych posiłków wydawanych niektórym grupom pracowników do spożycia wyłącznie w czasie wykonywania pracy, bez prawa do ekwiwalentu z tego tytułu,
- 3) ekwiwalenty pieniężne za zużyte przy wykonywaniu pracy narzędzia, materiały lub sprzęt stanowiące własność wykonawcy,
- 4) renty otrzymywane przez niewidomych inwalidów I grupy,
- 5) kwoty otrzymane z tytułu zwrotu kosztów przeniesienia służbowego, zasiłków na zagospodarowanie i osiedlenie,
- 6) diety i inne należności za czas podróży służbowej pracowników do wysokości nie przekraczającej tych należności określonych w odrębnych przepisach w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych,
- 7) kwoty otrzymane przez pracowników z tytułu zwrotu kosztów używania samochodów osobowych, motocykli i motorowerów dla potrzeb zakładu pracy:
  - a) w celu odbycia podróży służbowej (jazdy zamiejscowe) — do wysokości nie przekraczającej stawek za 1 km przebiegu pojazdu,
  - b) w jazdach lokalnych — do wysokości miesięcznego ryczałtu pieniężnego albo do wysokości nie przekraczającej stawek za 1 km przebiegu pojazdu, określonych w odrębnych przepisach, obowiązujących w przedsiębiorstwach państwowych,
- 8) kwoty otrzymane z tytułu spłaty długów, do wysokości sumy nominalnej wierzytelności,
- 9) odsetki oraz premie pieniężne i rzeczowe od wkładów oszczędnościowych oraz depozytów,
- 10) wygrane z loterii i innych gier liczbowych lub zakładów zatwierdzonych przez właściwy organ państwowy,
- 11) przychody ze sprzedaży rzeczy,
- 12) kwoty dochodów przekazywane na cele społecznie użyteczne, w tym również na rzecz organizacji społecznych i fundacji, do wysokości nie przekraczającej 10⁰/₀ dochodu.

§ 3. 1. Kosztami uzyskania przychodów z poszczególnych źródeł są wszelkie koszty ponoszone w celu osiągnięcia tych przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w ust. 3.

2. Za koszty uzyskania przychodów uważa się również:

- 1) równowartość szkody w przedmiotach majątkowych służących do uzyskania przychodów, w odniesieniu

do których stosuje się odpisy na zużycie w wysokości nie wyrównanej odszkodowaniem ubezpieczeniowym i odpisami z tytułu zużycia; równowartość tę potrąca się z przychodów uzyskanych w tym roku, w którym szkoda powstała,

- 2) odsetki od długów i trwałe ciężary, jeżeli pozostają w związku ze źródłem przychodów, z wyjątkiem wymienionych w ust. 3 pkt 8,
- 3) składki na rzecz organizacji gospodarczych i społeczno-zawodowych, do których przynależność podatnika jest obowiązkowa,
- 4) podatki i opłaty oraz składki ubezpieczeniowe pozostające w związku ze źródłem przychodów, z wyjątkiem podatku od spadków i darowizn oraz podatku wyrównawczego,
- 5) odpisy na zużycie przedmiotów majątkowych w wysokości ustalonej w odrębnych przepisach dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych,
- 6) wydatki na nabycie przedmiotów majątkowych służących do uzyskania przychodów, jeżeli przedmioty te nie podlegają odpisom na zużycie,
- 7) u osób pozostających w stosunku pracy — poniesione koszty biletu na przejazd środkami masowej komunikacji do miejsca pracy, położonego poza granicami miejscowości, w której znajduje się miejsce zamieszkania,
- 8) wydatki ponoszone przez pracowników nauki z tytułu udziału w kongresach międzynarodowych i krajowych, w których brali udział na własny koszt, jeżeli nie otrzymali zwrotu tych kosztów.

3. Do kosztów uzyskania przychodów nie zalicza się:

- 1) wydatków na nabycie, powiększenie lub ulepszenie źródła przychodów, z wyjątkiem wydatków, o których mowa w ust. 2 pkt 6,
- 2) wydatków na spłatę długów,
- 3) odsetek od własnego kapitału włożonego w źródło przychodów,
- 4) wydatków na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny,
- 5) datków i ofiar wszelkiego rodzaju,
- 6) kosztów egzekucyjnych,
- 7) grzywien i kar pieniężnych,
- 8) odsetek za zwłokę od zobowiązań, do których stosuje się przepisy ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

§ 4. 1. Przy ustalaniu obowiązku podatkowego w podatku wyrównawczym odlicza się od kwoty przychodów koszty ich uzyskania:

- 1) obliczone w stosunku do przychodów nie wynikających ze stosunku pracy, podlegających opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, w wysokości określonej dla celów podatku od wynagrodzeń,
- 2) obliczone w stosunku do honorariów dziennikarzy, wynikających ze stosunku pracy, podlegających opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, w wysokości 50⁰/₀,
- 3) obliczone w stosunku do przychodów z tytułu wykonywania niektórych usług hotelarskich, podlegających przepisom o podatku od wynagrodzeń, w wysokości 50⁰/₀.

2. Od przychodów nie wymienionych w ust. 1 i nie wynikających ze stosunku pracy koszty uzyskania przychodu odlicza się w wysokości udowodnionej przez podatnika.

§ 5. 1. Specjalny rachunek bankowy, zwany dalej kontem „W”, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1988 r. Nr 34, poz. 254 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), zwanej dalej „ustawą”, jest otwierany — z zastrzeżeniem ust. 2 — w banku państwowym Powszechna Kasa Oszczędności, właściwym według miejsca zamieszkania osoby uprawnionej do gromadzenia dochodów na tym rachunku, na wniosek tej osoby.

2. Osoby, które osiągają dochody z tytułu działalności lub twórczości artystycznej, naukowej, oświatowej, literackiej lub publicystycznej w walucie obcej za pośrednictwem Stowarzyszenia Autorów „ZAIKS” mogą gromadzić je na zasadach określonych w art. 6 ustawy na specjalnym rachunku dewizowym Stowarzyszenia Autorów „ZAIKS” w Banku Handlowym w Warszawie S.A.

3. Wpłaty na konto „W” mogą dokonywać wyłącznie instytucje, od których podatnik osiąga dochody, a na rachunek dewizowy w Banku Handlowym w Warszawie S.A. — Stowarzyszenie Autorów „ZAIKS”.

4. Wpłaty na konto „W” spadkobierców mogą być dokonywane tylko w związku z przekazaniem wkładów z konta „W” spadkodawcy.

5. Kwoty podjęte z konta „W” podlegają opodatkowaniu, jeżeli łącznie z dochodami osiągniętymi w roku podatkowym przekraczają kwotę wolną od podatku.

§ 6. Osoby, o których mowa w § 5 ust. 1, powinny zawiadomić instytucje, od których uzyskują dochody, o posiadaniu konta „W” i jego numerze. Instytucje te od chwili otrzymania zawiadomienia są obowiązane przekazywać na konto „W” podatnika jego dochody w części pozostającej po odliczeniu kosztów uzyskania oraz podatku od wynagrodzeń.

§ 7. 1. Ogólna kwota odliczeń z tytułu wydatków na cele określone w art. 7 ust. 2 ustawy nie może przekroczyć w okresie obowiązywania ustawy kwoty 48.000.000 zł.

2. Jeżeli oboje małżonkowie osiągają dochody podlegające odrębnemu opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym, odliczenie wydatków, o których mowa w ust. 1, dotyczy wydatków ponoszonych przez obojga małżonków.

§ 8. 1. Podatnikom, którzy osiągają dochody z działalności lub twórczości muzycznej i kompozytorskiej, plastycznej i fotograficznej, przysługuje ulga inwestycyjna polegająca na odliczeniu od należnego podatku połowy wydatków poniesionych na:

- 1) budowę, adaptację lub remont odrębnego pomieszczenia przeznaczonego na wykonywanie zawodu,
- 2) nabycie urządzeń niezbędnych do wykonywania zawodu muzyka, kompozytora, plastyka lub fotografa,

jeżeli wydatki te obciążają podatnika i nie zostaną mu zwrócone w jakiegokolwiek formie oraz nie stanowią kosztu uzyskania przychodów.

2. Ulgę inwestycyjną określoną w ust. 1 stosuje się w okresie obowiązywania ustawy od kwoty wydatków nie przekraczających 16.000.000 zł.

§ 9. 1. Przez remont domu jednorodzinnego, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy, lub pomieszczenia, o którym mowa w § 8 ust. 1 pkt 1, uzasadniająco zastosowanie ulgi inwestycyjnej, rozumie się naprawę przywracającą budynkowi lub pomieszczeniu albo jego części pierwotną wartość użytkową, jeżeli koszt remontu wyniósł co najmniej 3.000.000 zł.

2. Przez adaptację, o której mowa w § 8 ust. 1 pkt 1, uzasadniająco zastosowanie ulgi inwestycyjnej, rozumie się dostosowanie pomieszczenia do celów wykonywania w nim zawodu, jeżeli koszt adaptacji wyniósł co najmniej 3.000.000 zł.

§ 10. 1. Za podstawę obliczenia ulgi inwestycyjnej przyjmuje się wartość nakładów inwestycyjnych ustaloną na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków) zakupu materiałów i zapłaty za robocizną obcą.

2. Jeżeli podatnik otrzymał kredyt bankowy lub pożyczkę z zakładu pracy na cele określone w art. 7 ust. 2 ustawy lub w § 8, kwoty wydatkowane na te cele zmniejsza się o kwotę kredytu bankowego lub pożyczki, natomiast odliczeniu podlegają spłaty tego kredytu lub pożyczki w latach, w których są one dokonywane.

3. W razie nieodliczenia przysługującej kwoty nakładów w roku podatkowym, w którym wydatki zostały poniesione, pozostałą kwotę nakładów odlicza się w następujących latach w okresie nie przekraczającym 5 lat w granicach określonych w § 7 oraz w § 8 ust. 2.

§ 11. 1. Zakłady pracy obowiązane na podstawie art. 11 ustawy do obliczania i poboru podatku wyrównawczego w ciągu roku obliczają i pobierają zaliczki na podatek, a po upływie roku dokonują obliczenia podatku należnego za cały rok.

2. W razie otrzymania przez zakład pracy informacji, o których mowa w art. 11 ust. 2 ustawy, od dochodów otrzymanych spoza zakładu pracy obowiązanego do poboru zaliczek, pobrania zaliczki dokonuje się przy wypłacie wynagrodzenia ze stosunku pracy w miesiącu następującym po upływie kwartału, a przy obliczeniu podatku za cały rok — w terminie do dnia 31 stycznia po upływie roku podatkowego, z zastosowaniem trybu określonego w § 12. Jeżeli jednak przypadająca do pobrania zaliczka od dochodów otrzymanych spoza zakładu pracy byłaby wyższa niż połowa stałego wynagrodzenia miesięcznego otrzymywanego z zakładu pracy obowiązanego do pobrania zaliczki, zakład ten na wniosek podatnika pobiera tę zaliczkę z wynagrodzeń należnych za następne dwa miesiące. Jeżeli podatnik otrzymał w ciągu roku dodatkowe wynagrodzenia w kwocie niższej od 10.000 zł, o których zakład pracy nie otrzymał informacji, może on zgłosić te wynagrodzenia w zakładzie pracy w celu obliczenia i pobrania podatku należnego za cały rok. W przeciwnym razie podatnik powinien złożyć zeznanie w urzędzie skarbowym stosownie do przepisu § 15.

3. Podatnicy, od których podatek wyrównawczy pobierają zakłady pracy, są obowiązani przed pierwszą wypłatą wynagrodzenia złożyć zakładowi pracy oświadczenie o posiadaniu na utrzymaniu osób określonych w art. 10 ustawy i zawiadomić ten zakład o zmianach w tym zakresie w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym zmiany te nastąpiły.

4. Zakłady pracy są obowiązane prowadzić dla każdego pracownika, od którego pobierają zaliczki, kartę

obliczenia podatku wyrównawczego według ustalonego wzoru.

§ 12. 1. Obliczenia i poboru zaliczek, o których mowa w § 11, za miesiące od stycznia do listopada dokonuje się następująco:

- 1) oblicza się dochód w stosunku rocznym w ten sposób, że:
  - a) stałe dochody miesięczne, otrzymane od początku roku przez podatnika z zakładu pracy, zobowiązanego do poboru zaliczek, dzieli się przez liczbę miesięcy, które upłynęły od początku roku, i tak otrzymany iloraz mnoży się przez 12,
  - b) do dochodu obliczonego w sposób określony pod lit. a) dodaje się otrzymane od początku roku dochody nieperiodyczne z zakładu pracy zobowiązanego do poboru zaliczek oraz dochody, o których przysłano informacje z innych zakładów pracy,
  - c) od dochodu obliczonego w sposób określony pod lit. a) i b) odlicza się kwoty dochodów przekazane na cele społecznie użyteczne w wysokości określonej w § 2 pkt 12 i w odrębnych przepisach,
- 2) od dochodu obliczonego zgodnie z pkt 1 ustala się należny podatek z zastosowaniem ulgi rodzinnej,
- 3) ustala się podatek należny od dochodu osiągniętego od początku roku, którym jest tyle dwunastych części podatku obliczonego w sposób określony w pkt 2, ile miesięcy upłynęło od początku roku,
- 4) należną zaliczkę za dany miesiąc stanowi różnica pomiędzy podatkiem należnym od początku roku, ustalonym w sposób określony w pkt 3, a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.

2. Zaliczkę za miesiąc grudzień ustala się na podstawie rocznego obliczenia podatku. Zaliczkę stanowi różnica pomiędzy podatkiem należnym, z zastosowaniem ulgi rodzinnej, od sumy dochodów uzyskanych przez podatnika za cały rok z zakładu pracy zobowiązanego do poboru zaliczek i spoza tego zakładu a sumą zaliczek pobranych za miesiące od stycznia listopada.

3. Jeżeli dochody podatnika w poszczególnych miesiącach kształtują się nierównomiernie i można domniemywać, że nie przekroczą w ciągu roku kwoty wolnej od podatku, zakład pracy może zaniechać poboru zaliczek do miesiąca, w którym dochody podatnika otrzymane od początku roku przekroczą kwotę wolną od podatku. W tym wypadku zaliczkę za ten miesiąc ustala się od dochodu osiągniętego od początku roku z zastosowaniem ulgi rodzinnej. Zaliczkę za następne miesiące ustala się w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem obliczonym od dochodu osiągniętego od początku roku z zastosowaniem ulgi rodzinnej a sumą pobranych zaliczek.

4. Zakład pracy na wniosek podatnika może zaniechać lub ograniczyć pobór zaliczek, jeżeli podatnik zamierza skorzystać z odliczenia, o którym mowa w art. 7 ustawy, i udowodni wysokość wydatków podlegających odliczeniu.

§ 13. Zakłady pracy przekazują kwoty pobranych zaliczek na podatek wyrównawczy za miesiące od stycznia do listopada, w terminie do ostatniego dnia miesiąca

następującego po miesiącu, za który pobrano zaliczki, na rachunek urzędu skarbowego, właściwego według miejsca zamieszkania podatnika.

§ 14. 1. Zakłady pracy, z zastrzeżeniem ust. 4, dokonują rocznego obliczenia podatku w terminie do dnia 31 stycznia po upływie roku podatkowego. Zaliczka za miesiąc grudzień, wynikająca z rocznego obliczenia podatku, jeżeli nie została pobrana z wynagrodzenia za ten miesiąc, na wniosek podatnika podlega pobraniu z wynagrodzenia za styczeń, luty i marzec roku następnego. Jeżeli z obliczenia rocznego wynika nadpłata, zalicza się ją na poczet zaliczki należnej za styczeń, a jeżeli po pobraniu tej zaliczki pozostaje nadpłata, zakład pracy zwraca ją podatnikowi.

2. Zwrócone nadpłaty w gotówce zakład pracy potrąca z kwot pobranych zaliczek przekazywanych urzędowi skarbowym, o których mowa w § 13.

3. Obowiązek dokonania rocznego obliczenia podatku ciąży na zakładzie pracy, z którym pracownik pozostaje w stosunku pracy w dniu 31 grudnia roku podatkowego.

4. Zakład pracy nie dokonuje rocznego obliczenia podatku, jeżeli stosunek pracy z pracownikiem ustał w ciągu roku.

5. Zakład pracy, który nawiązał z pracownikiem stosunek pracy w ciągu roku, jeżeli wynagrodzenie miesięczne pracownika w tym zakładzie obliczone w stosunku rocznym powoduje obowiązek podatkowy, jest obowiązany zażądać z poprzedniego zakładu pracy karty obliczenia podatku wyrównawczego pracownika lub danych o jego wynagrodzeniach i innych dochodach. Zakład pracy, do którego żądanie to zostało skierowane, jest obowiązany je wykonać.

6. Roczne obliczenie podatku, o którym mowa w § 12 ust. 2, dokonane przez zakład pracy jest ostatecznym ustaleniem podatku wyrównawczego za dany rok, z wyjątkiem wypadków określonych w § 15.

7. Jeżeli stosunek pracy z pracownikiem został rozwiązany, zakład pracy jest obowiązany pobrać zaliczkę, o której mowa w ust. 1, z ostatniego wynagrodzenia wypłaconego temu pracownikowi.

§ 15. Jeżeli pracownik, który z tytułu osiągniętych wynagrodzeń i innych dochodów podlega obowiązkowi podatkowemu w podatku wyrównawczym:

- 1) korzysta z odliczeń, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy, oraz określonych w odrębnych przepisach odliczeń z tytułu wydatków poniesionych na remont lokali mieszkalnych i adaptacje pomieszczeń na cele mieszkaniowe,
- 2) osiąga dochody z działalności produkcyjno-usługowej,
- 3) osiąga inne dochody, od których zakład pracy nie pobierał zaliczek,
- 4) w ciągu roku był w stosunku pracy z kilkoma zakładami, a zakład, z którym pozostawał w stosunku pracy w dniu 31 grudnia, nie był zobowiązany do dokonania rocznego obliczenia podatku,
- 5) nie pozostawał w stosunku pracy przez pełny rok,

jest obowiązany złożyć zeznanie we właściwym urzędzie skarbowym.

§ 16. Zakłady pracy w terminie do dnia 15 lutego roku następnego po roku podatkowym przekazują urzęd-

dom skarbowym, wymienionym w § 13, wypełnione karty obliczenia podatku wyrównawczego, o których mowa w § 11 ust. 4, z dołączeniem informacji dotyczących podatnika, otrzymanych z innych zakładów pracy. Zakłady pracy przekazują jednocześnie pobrane kwoty z tytułu różnicy między kwotą wynikającą z rocznego obliczenia podatku a kwotą pobranych zaliczek, z zastrzeżeniem § 14 ust. 1.

§ 17. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej obowiązane są w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku przesyłać izbom skarbowym, na których terenie działania znajduje się siedziba jednostki lub osoby prawnej, informacje dotyczące osób, co do których nie dokonano obliczenia i poboru podatku lub co do których nie wysłały informacji do zakładów pracy, a które uzyskały od nich w roku poprzedzającym wynagrodzenia ze stosunku pracy w wysokości przekraczającej kwotę stanowiącą 90% kwoty wolnej od opodatkowania, określonej na dany rok podatkowy, a w razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy — w wysokości przekraczającej kwotę stanowiącą 100% kwoty wolnej od opodatkowania określonej na dany rok podatkowy w stosunku miesięcznym w okresie zatrudnienia, po wyłączeniu składników wynagrodzenia nie podlegających podatkowi wyrównawczemu.

2. W informacjach, o których mowa w ust. 1, podaje się sumę wypłat dokonanych w ciągu roku oraz kwoty kosztów uzyskania wynagrodzeń i podatku od wynagrodzeń, jeżeli te kwoty i podatek są potrącane.

3. Nie przesyła się informacji wymienionych w ust. 1, dotyczących osób, które złożą zakładowi pracy oświadczenia, że nie uzyskały w roku poprzedzającym innych dochodów, poza wypłaconymi przez zakład pracy, stanowiący jedyne miejsce zatrudnienia.

§ 18. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, które wypłacają należności z tytułu:

- 1) umów agencyjnych oraz umów o dzieło lub zlecenia, z których przychody podlegają opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, zawartych z osobami nie pozostającymi w stosunku pracy,
- 2) przeniesienia praw autorskich,

są obowiązane po upływie roku sporządzać w dwóch egzemplarzach informacje według ustalonego wzoru, zawierające: imię i nazwisko oraz adres osoby otrzymującej należność, sumę wypłat brutto dokonanych w ciągu roku, procent i kwotę kosztów uzyskania oraz kwotę potrąconego podatku od wynagrodzeń. Obowiązek przesyłania informacji powstaje, gdy łączna kwota wypłat dokonanych w ciągu roku danej osobie przekroczyła kwotę stanowiącą 10% kwoty wolnej od opodatkowania, określonej na dany rok podatkowy.

2. Pierwszy egzemplarz tej informacji jednostki doręczają osobom otrzymującym należność, a drugi przesyłają w terminie do dnia 31 stycznia roku następnego izbom skarbowym, na których terenie działania znajduje się siedziba jednostki lub osoby prawnej.

§ 19. 1. Oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych są obowiązane w terminie do końca lutego każdego roku

przesyłać izbom skarbowym, na których terenie działania znajduje się siedziba oddziału, informacje o wypłaconych emeryturach lub rentach w wysokości przekraczającej kwotę stanowiącą 90% kwoty wolnej od opodatkowania, określonej na dany rok podatkowy, rocznie, po wyłączeniu składników emerytur lub rent nie podlegających podatkowi wyrównawczemu.

2. Polskie Koleje Państwowe — Biuro Wypłaty Rent Kolejowych w Olsztynie są obowiązane w terminie do końca lutego każdego roku przesyłać Izbie Skarbowej w Olsztynie informacje o wypłaconych emeryturach lub rentach w wysokości przekraczającej kwotę określoną w ust. 1.

3. Banki wypłacające emerytury lub renty z zagranicy są obowiązane w terminie do dnia 15 następnego miesiąca po ich wypłacie przesyłać izbom skarbowym właściwym ze względu na siedzibę banku informacje o wysokości wypłaconych emerytur lub rent w danym miesiącu.

4. Centralny Ośrodek Rozliczeniowy Poczty i Telekomunikacji jest obowiązany w terminie do dnia 15 lutego roku następnego po roku podatkowym przesyłać izbom skarbowym, na których terenie działania mają miejsce zamieszkania osoby otrzymujące emerytury lub renty z zagranicy, informacje o ich wysokości.

§ 20. 1. Podatnicy, którzy otrzymują:

- 1) krajowe emerytury lub renty w wysokości powodującej obowiązek płacenia podatku wyrównawczego lub jeżeli obowiązek ten powstaje w związku z osiągnięciem oprócz emerytur lub rent innych dochodów podlegających opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym,
- 2) emerytury lub renty z zagranicy, jeżeli ich wysokość lub suma tych emerytur lub rent, łącznie z innymi dochodami podlegającymi opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym, powoduje obowiązek płacenia tego podatku,

są obowiązani w terminie do dnia 15 miesiąca następującego po upływie kwartału wpłacać na rachunek właściwego urzędu skarbowego zaliczki kwartalne na podatek wyrównawczy.

2. Zaliczkę kwartalną od podatników, o których mowa w ust. 1, oblicza się w sposób następujący:

- 1) otrzymaną w kwartale sumę emerytur i rent oraz innych stałych dochodów mnoży się przez 4,
- 2) do rocznej kwoty dochodów obliczonych w sposób określony w pkt 1 dolicza się dochody nieperiodyczne,
- 3) oblicza się należny podatek od dochodów obliczonych w sposób określony w pkt 1 i 2 z zastosowaniem ulgi rodzinnej; zaliczkę kwartalną stanowi 1/4 należnego podatku rocznego.

3. Zaliczkę za czwarty kwartał każdego roku stanowi różnica pomiędzy podatkiem wyrównawczym należnym według zeznania podatnika a kwotą wpłaconych zaliczek za trzy kwartały. Zaliczkę za czwarty kwartał wpłaca się w terminie przewidzianym do złożenia zeznania.

§ 21. 1. Podatnicy, którzy osiągają dochody z działalności lub twórczości określonej w art. 6 ustawy w wy-

sokości powodującej obowiązek opłacania podatku wyrównawczego lub u których obowiązek ten powstaje w związku z osiąganiem innych dochodów podlegających podatkowi wyrównawczemu, mogą w terminie do dnia 15 miesiąca następującego po upływie kwartału wpłacać na rachunek właściwego urzędu skarbowego zaliczki kwartalne na podatek wyrównawczy.

2. Zaliczkę kwartalną oblicza się w sposób następujący:

- 1) sumę dochodów otrzymaną w kwartale po uwzględnieniu odliczeń i doliczeń, o których mowa w art. 6 ustawy, mnoży się przez 4,
- 2) od rocznej sumy dochodów ustalonej w myśl pkt 1 oblicza się należny podatek z zastosowaniem ulgi rodzinnej,
- 3) zaliczkę kwartalną stanowi 1/4 podatku obliczonego w myśl pkt 2.

3. Zaliczkę za czwarty kwartał danego roku stanowi różnica pomiędzy podatkiem wyrównawczym należnym zgodnie z zeznaniem podatnika a sumą wpłaconych zaliczek za trzy kwartały. Zaliczkę za czwarty kwartał wpłaca się w terminie przewidzianym do złożenia zeznania.

§ 22. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 lipca 1983 r. w sprawie wykonania przepisów o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 190 i Nr 73, poz. 331, z 1984 r. Nr 37, poz. 196, z 1985 r. Nr 4, poz. 16 i Nr 48, poz. 251, z 1986 r. Nr 10, poz. 57, z 1987 r. Nr 40, poz. 233 i z 1988 r. Nr 40, poz. 319).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do podatku wyrównawczego przypadającego od dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1990 r.

Minister Finansów w z. M. Dąbrowski

431

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 grudnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie karty podatkowej.

Na podstawie art. 9 pkt 1, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2—4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1988 r. w sprawie karty podatkowej (Dz. U. Nr 43, poz. 342) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5:

a) w ust. 4 po wyrazach „§ 4 pkt 1” dodaje się wyrazy „i 3”;

b) w ust. 7 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie: „Przy prowadzeniu działalności w zakresie detalicznego handlu i gastronomii do liczby pracowników nie wlicza się ponadto osób zatrudnionych w celu nauki zawodu, zgodnie z odrębnymi przepisami o nauce zawodu, oraz pracowników zatrudnionych wyłącznie do utrzymywania czystości w zakładzie, pod warunkiem że podatnik określił w piśmie zakres czynności tych pracowników.”;

2) w § 7 w ust. 4 drugie zdanie otrzymuje brzmienie: „Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie do podatników prowadzących działalność gastronomiczną, transportową i wykonujących wolne zawody w zakresie służby zdrowia.”;

3) w § 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stawki karty podatkowej:

1) określone w części I tabeli obniża się o 20⁰/₀ dla podatników, którzy ukończyli do dnia 1 stycznia roku podatkowego 60 lat życia lub są inwalidami zaliczonymi przez komisję do spraw inwalidztwa i zatrudnienia co najmniej do III grupy inwalidów, jeżeli przy prowadzeniu działalności określonej w § 4 pkt 1, z wyjątkiem prowadzenia parkingów, nie zatrudniają pracowników, w tym również osób określonych w § 5 ust. 6 pkt 2 lit. a) i c), nie licząc małżonka,

2) określone w części IV tabeli obniża się: a) o 20⁰/₀ dla podatników, którzy ukoń-

czyli do dnia 1 stycznia roku podatkowego 60 lat życia lub są inwalidami zaliczonymi przez komisję do spraw inwalidztwa i zatrudnienia do III grupy inwalidów,

- b) o 60⁰/o dla podatników, którzy są inwalidami zaliczonymi przez komisję do spraw inwalidztwa i zatrudnienia do II grupy inwalidów,

jeżeli przy prowadzeniu działalności w zakresie usług transportowych nie zatrudniają pracowników i członków rodziny,

- 3) określone w części I tabeli obniża się o 10⁰/o dla podatników, którzy zatrudniają pracowników będących inwalidami, zaliczonymi przez komisję do spraw inwalidztwa i zatrudnienia co najmniej do III grupy inwalidów, na każdego inwalidę; obniżka stawki nie dotyczy osób wymienionych w § 5 ust. 6 pkt 2 lit. c) i d)."

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie gdy podatnik prowadzi działalność wymienioną w § 4 pkt 2, 3, 4 i 7 w rozmiarach wskazujących na to, iż określone w częściach II, III, IV i VII tabeli stawki byłyby oczywiście nieodpowiednie, stawki te mogą być na wniosek podatnika lub z urzędu obniżone lub podwyższone, nie więcej jednak niż o 30⁰/o. Jeżeli w ramach prowadzonej działalności handlowej jest prowadzona sprzedaż produktów przemysłu mięsnego, stawki określone w tabeli mogą być podwyższone, nie więcej jednak niż o 50⁰/o, natomiast jeżeli jest prowadzona sprzedaż artykułów pochodzenia zagranicznego — o 100⁰/o.”

- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podatnikom, którzy przy równoczesnym zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy wykonują usługi i nie zatrudniają pracowników oraz osób, o których mowa w § 5 ust. 6, stawki karty podatkowej określone w części I tabeli obniża się o 80⁰/o, a w części IV tabeli — o 40⁰/o; podatnicy ci nie mogą równocześnie korzystać z obniżek przewidzianych w ust. 1—3.”

- 4) w § 17 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „w zakresie służby zdrowia” kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje wyrazy „o zmianie liczby sprzedawanych posiłków domowych”;

- 5) w § 20 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W stosunku do podatników, o których mowa w ust. 1, podlegających za część roku opodatkowaniu na ogólnych zasadach za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za ten okres przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.”

- 6) załącznik nr 1 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia;

- 7) w załączniku nr 2 do rozporządzenia wprowadza się następujące zmiany:

- a) w poz. 19 w kolumnie 2 po wyrazie „pojazdowa” dodaje się myślnik i wyraz „usługi”;

- b) w poz. 20 w kolumnie 2 po wyrazie „pojazdowe” dodaje się myślnik i wyraz „usługi”;

- c) w poz. 22 w kolumnie 3 drugie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Smarowanie i wymiana oleju w środkach transportu, konserwacja podwozi oraz inne usługi nie związane z naprawą środków transportu.”

- d) w poz. 82 w kolumnie 3 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Strzyżenie psów i owiec.”

- e) w poz. 89 i 90 w kolumnie 3 na końcu dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Usługowy wyrób peruk.”

- f) w poz. 93 w kolumnie 3 na końcu dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Przedmiot działalności nie obejmuje prac wykonywanych na kasetach magnetowidowych.”

§ 2. 1. Wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej od dnia 1 stycznia 1990 r. powinien być złożony w terminie do dnia 31 stycznia 1990 r.

2. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy podatników, którzy w 1989 r. płacili podatki w formie karty podatkowej.

3. Podatnicy wymienieni w ust. 2:

- 1) dla których w przepisach niniejszego rozporządzenia zostały określone inne warunki uzasadniające opodatkowanie w formie karty podatkowej od przewidzianych w rozporządzeniu wymienionych w § 1, są obowiązani zawiadomić urząd skarbowy w terminie do dnia 31 stycznia 1990 r. o dokonaniu zmian w zakresie prowadzonej działalności, uzasadniających zastosowanie opodatkowania na zasadach niniejszego rozporządzenia;

- 2) którzy prowadzą działalność w warunkach uzasadniających opodatkowanie na zasadach określonych w odrębnych przepisach w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym przychodów ze sprzedaży ewidencjonowanej bądź ze świadczeń wykonywanych za pośrednictwem spółdzielni rzemieślniczych, mogą złożyć wniosek o zastosowanie opodatkowania na tych zasadach w terminie określonym w pkt 1.

4. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, traktuje się na równi z wnioskiem o zastosowanie opodatkowania na zasadach rozporządzenia.

§ 3. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

2. Stawki podatków określone w załączniku do rozporządzenia stosuje się w okresie od 1 stycznia 1990 r. do 30 czerwca 1990 r.

Minister Finansów w z. M. Dąbrowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 1989 r. (poz. 431)

TABELA MIESIĘCZNYCH STAWEK PODATKÓW W FORMIE KARTY PODATKOWEJ
(w złotych)

Część I. Działalność usługowa oraz wytwórczo-usługowa

Objaśnienia:

1. Stawki oznaczone w rubryce 3:

- „0” dotyczą działalności prowadzonej bez zatrudnienia pracowników,
- „1” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 1 pracownika,
- „2” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 2 pracowników,
- „3” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 3 pracowników,
- „4” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 4 pracowników,
- „5” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 5 pracowników.

2. Za pracowników nie uważa się osób wymienionych w § 5 ust. 6 pkt 2 rozporządzenia.

3. Przy prowadzeniu działalności wymienionej w poz. 73—79 dopuszczalne jest — poza usługami dla ludności — wykonywanie usług dla innych odbiorców w

rozmiarze nie przekraczającym kwoty 16.000.000 zł obrotu rocznie.

4. Za usługi uważa się działalność gospodarczą, której przedmiotem są czynności określone w odrębnych przepisach o podatku obrotowym.

5. Za usługi dla ludności uważa się usługi określone w ust. 4, opłacane ze środków pieniężnych ludności. Przez pojęcie „ludność” rozumie się osoby fizyczne i gospodarstwa domowe oraz jednostki gospodarki nieuspołecznionej, tj. indywidualne gospodarstwa rolne i ogrodnicze, zakłady wytwórcze, budowlane, handlowe i usługowe oraz zakłady prowadzone przez agentów. Pojęcie „ludność” obejmuje również organizacje wyznaniowe i zakonne, placówki państw obcych (wyłącznie w rozumieniu służb dyplomatycznych i konsularnych) oraz szkolne komitety rodzicielskie.

6. Pojęcie usług dla ludności nie obejmuje czynności związanych z wytwarzaniem wyrobów (w tym półfabrykatów, elementów, części, obróbki elementów) przeznaczonych do celów produkcyjnych lub do dalszej odsprzedaży oraz wykonywania robót budowlano-montażowych w ramach tzw. podwykonawstwa, jeżeli inwestorem są inne osoby i jednostki niż wymienione w ust. 5.

Lp.	Zakres działalności	Oznaczenie stawek	W miejscowości o liczbie mieszkańców		
			do 5.000	ponad 5.000 do 50.000	powyżej 50.000
1	2	3	4	5	6
1	ślusarstwo — usługi	0	128.000	144.000	160.000
		1	344.000	392.000	432.000
		2	528.000	592.000	656.000
		3	656.000	744.000	824.000
2	wyrób i naprawa naczyń blaszanych — usługi	0	80.000	88.000	96.000
		1	232.000	256.000	288.000
		2	368.000	408.000	456.000
3	rusznikarstwo — usługi	0	72.000	80.000	80.000
		1	216.000	240.000	240.000
4	złotnictwo-jubilerstwo — usługi dla ludności	0	208.000	232.000	232.000
		1	536.000	592.000	592.000
		2	800.000	896.000	896.000
5	grawerstwo — usługi	0	264.000	296.000	328.000
		1	688.000	768.000	856.000
6	wyrób pieczętek — usługi	0	144.000	160.000	176.000
		1	400.000	448.000	496.000
7	pobielanie kotłów i naczyń — usługi	0	488.000	488.000	488.000
		1	1.168.000	1.168.000	1.168.000
8	kwalstwo — usługi	0	88.000	96.000	112.000
		1	256.000	288.000	320.000
		2	400.000	456.000	504.000
		3	528.000	592.000	656.000

1	2	3	4	5	6
9	elektromechanika chłodnicza	0	176.000	192.000	216.000
	— usługi	1	464.000	528.000	584.000
		2	704.000	792.000	880.000
		3	904.000	1.016.000	1.128.000
10	kotlarstwo	0	208.000	232.000	264.000
	— usługi	1	520.000	584.000	648.000
11	mechanika maszyn	0	128.000	144.000	160.000
	— usługi	1	336.000	384.000	424.000
		2	552.000	624.000	688.000
		3	776.000	872.000	968.000
		4	976.000	1.096.000	1.216.000
12	mechanika maszyn i urządzeń rolniczych	0	96.000	104.000	120.000
	— usługi	1	264.000	304.000	336.000
		2	408.000	464.000	512.000
		3	520.000	592.000	656.000
		4	664.000	752.000	832.000
13	elektromechanika sprzętu medycznego i laboratoryjnego	0	136.000	160.000	176.000
	— usługi	1	432.000	488.000	544.000
		2	664.000	744.000	824.000
		3	840.000	944.000	1.056.000
14	mechanika precyzyjna	0	136.000	160.000	176.000
	— usługi	1	368.000	416.000	464.000
		2	568.000	640.000	704.000
		3	704.000	792.000	880.000
15	mechanika maszyn biurowych	0	136.000	160.000	176.000
	— usługi	1	432.000	488.000	544.000
16	optyka, z wyjątkiem produkcji opravek i szkieł	0	104.000	112.000	128.000
	— usługi	1	304.000	344.000	376.000
		2	480.000	536.000	600.000
		3	656.000	736.000	824.000
17	wyrób i naprawa wag	0	152.000	168.000	184.000
	— usługi	1	464.000	528.000	584.000
18	zegarmistrzostwo	0	48.000	52.000	56.000
	— usługi	1	160.000	176.000	192.000
		2	256.000	288.000	320.000
		3	336.000	376.000	416.000
19	mechanika i elektromechanika pojazdowa	0	128.000	144.000	160.000
	— usługi	1	360.000	400.000	448.000
		2	520.000	584.000	648.000
		3	720.000	816.000	904.000
		4	848.000	952.000	1.064.000
		5	1.040.000	1.168.000	1.296.000
20	blacharstwo i lakiernictwo pojazdowe	0	144.000	160.000	176.000
	— usługi	1	384.000	432.000	480.000
		2	616.000	688.000	768.000
		3	784.000	880.000	976.000
		4	880.000	984.000	1.096.000
		5	1.200.000	1.352.000	1.504.000
21	antykorozyjne zabezpieczanie pojazdów	0	256.000	288.000	320.000
		1	680.000	768.000	856.000
		2	1.016.000	1.136.000	1.264.000
		3	1.344.000	1.512.000	1.680.000
22	mycie oraz smarowanie samochodów i motocykli oraz inne usługi nie związane z ich naprawą	0	128.000	144.000	160.000
		1	360.000	400.000	448.000
		2	520.000	584.000	648.000
		3	720.000	816.000	904.000
		4	848.000	952.000	1.064.000
		5	1.040.000	1.168.000	1.296.000
23	elektromechanika, z wyjątkiem dźwigowej, chłodniczej i pojazdowej	0	184.000	208.000	232.000
	— usługi	1	488.000	544.000	608.000
		2	720.000	808.000	904.000
		3	896.000	1.008.000	1.120.000
24	naprawa i konserwacja urządzeń elektronicznych	0	120.000	136.000	144.000
		1	320.000	360.000	400.000
		2	488.000	552.000	608.000

1	2	3	4	5	6
25	tele- i radiomechanika	0	120.000	136.000	144.000
	— usługi	1	320.000	360.000	400.000
		2	488.000	552.000	608.000
		3	656.000	736.000	824.000
		4	776.000	864.000	968.000
26	bieźnikowanie opon	0	316.000	316.000	316.000
	— usługi	1	760.000	760.000	760.000
		2	1.088.000	1.088.000	1.088.000
		3	1.312.000	1.312.000	1.312.000
27	wulkanizatorstwo, z wyjątkiem bieźnikowania opon	0	112.000	128.000	136.000
	— usługi	1	312.000	352.000	392.000
		2	488.000	552.000	608.000
		3	624.000	704.000	784.000
28	szklarstwo	0	136.000	136.000	136.000
		1	384.000	384.000	384.000
		2	576.000	576.000	576.000
		3	720.000	720.000	720.000
29	witrażownictwo	0	72.000	72.000	72.000
		1	276.000	276.000	276.000
		2	424.000	424.000	424.000
		3	528.000	528.000	528.000
30	stolarstwo, z wyjątkiem wyrobu trumien	0	152.000	168.000	192.000
	— usługi	1	400.000	448.000	496.000
		2	608.000	680.000	760.000
		3	752.000	840.000	936.000
31	kołodziejstwo	0	80.000	80.000	80.000
		1	248.000	248.000	248.000
		2	408.000	408.000	408.000
32	pozłotnictwo	0	96.000	112.000	128.000
	— usługi	1	240.000	272.000	304.000
		2	376.000	424.000	472.000
		3	480.000	536.000	600.000
33	tapicerstwo	0	104.000	120.000	128.000
	— usługi	1	320.000	360.000	400.000
		2	472.000	528.000	584.000
		3	576.000	648.000	720.000
34	bednarstwo	0	24.000	24.000	24.000
		1	104.000	104.000	104.000
		2	168.000	168.000	168.000
35	koszykarstwo	0	216.000	216.000	216.000
		1	560.000	560.000	560.000
		2	832.000	832.000	832.000
36	wytwarzanie mioteł, wyrobów z gałęzi i słomy	0	80.000	80.000	80.000
		1	264.000	264.000	264.000
37	greplarstwo	0	28.000	32.000	40.000
		1	120.000	136.000	152.000
		2	208.000	232.000	256.000
38	kilimiarstwo	0	136.000	136.000	136.000
		1	376.000	376.000	376.000
		2	560.000	560.000	560.000
39	koronkarstwo, z wyjątkiem maszynowego	0	32.000	32.000	32.000
		1	160.000	160.000	160.000
40	hafciarstwo	0	88.000	96.000	96.000
	— usługi	1	256.000	288.000	288.000
		2	408.000	456.000	456.000
		3	534.000	593.000	593.000
		4	572.000	635.000	635.000
41	dziewiarstwo na drutach i szydełkach	0	49.000	49.000	49.000
		1	165.000	165.000	165.000
		2	262.000	262.000	262.000
42	repassacja pończoch	0	12.000	16.000	16.000
		1	56.000	64.000	64.000
43	bieliźniarstwo	0	28.000	32.000	40.000
	— usługi	1	120.000	136.000	152.000
		2	224.000	256.000	280.000

1	2	3	4	5	6
44	gorseciarstwo	0	28.000	32.000	40.000
	— usługi	1	120.000	136.000	152.000
		2	216.000	240.000	272.000
45	czapnictwo i kapelusznictwo męskie	0	80.000	80.000	80.000
		1	224.000	224.000	224.000
		2	344.000	344.000	344.000
46	modniarstwo	0	80.000	80.000	80.000
		1	264.000	264.000	264.000
		2	432.000	432.000	432.000
47	krawiectwo	0	32.000	40.000	48.000
	— usługi	1	136.000	152.000	168.000
		2	248.000	280.000	312.000
		3	360.000	408.000	448.000
		4	432.000	488.000	536.000
		5	576.000	648.000	728.000
48	cerowanie i naprawa odzieży, obciążanie guzików, okrętkowanie, mereżkowanie, plisowanie	0	20.000	24.000	28.000
	— usługi	1	64.000	72.000	80.000
		2	112.000	128.000	144.000
49	kozuszkarstwo	0	113.000	126.000	126.000
	— usługi	1	317.000	352.000	352.000
		2	504.000	560.000	560.000
		3	671.000	746.000	746.000
50	cholewkarstwo	0	80.000	80.000	80.000
		1	224.000	224.000	224.000
		2	368.000	368.000	368.000
51	szewstwo miarowe	0	72.000	80.000	88.000
		1	224.000	256.000	288.000
		2	344.000	392.000	432.000
		3	424.000	480.000	536.000
52	szewstwo ortopedyczne	0	32.000	36.000	40.000
		1	96.000	108.000	120.000
		2	160.000	176.000	200.000
		3	224.000	248.000	272.000
53	szewstwo naprawkowe	0	32.000	36.000	40.000
		1	72.000	88.000	96.000
		2	136.000	160.000	176.000
54	odświeżanie i renowacja wyrobów skórzanych i futrzarskich, z wyjątkiem mechanicznego czyszczenia i farbowania wyrobów futrzarskich	0	48.000	52.000	56.000
		1	160.000	176.000	192.000
		2	256.000	288.000	320.000
		3	336.000	376.000	416.000
55	usługi w zakresie mechanicznego czyszczenia i farbowania wyrobów futrzarskich	0	180.000	200.000	200.000
		1	492.000	544.000	544.000
		2	744.000	824.000	824.000
56	kuśnierstwo	0	129.000	143.000	143.000
	— usługi	1	329.000	365.000	365.000
		2	516.000	573.000	573.000
		3	676.000	751.000	751.000
57	rymarstwo, z wyjątkiem produkcji plandek	0	48.000	52.000	56.000
		1	160.000	176.000	192.000
		2	256.000	288.000	320.000
58	rękawicznictwo — wyrób rękawiczek skórzanych, z wyjątkiem roboczych, ochronnych i sportowych	0	176.000	176.000	176.000
		1	432.000	432.000	432.000
		2	648.000	648.000	648.000
59	młynarstwo	0	16.000	16.000	16.000
	— usługi dla ludności	1	48.000	48.000	48.000
		2	72.000	72.000	72.000
60	usługowy przemiał i przerób zbóż w wiatrakach oraz usługowe śrutowanie zboża	0	8.000	8.000	8.000
		1	16.000	16.000	16.000
		2	28.000	28.000	28.000
61	wytwarzanie waty z cukru	0	12.000	16.000	16.000
		1	64.000	80.000	80.000
62	introligatorstwo	0	88.000	96.000	112.000
	— usługi	1	328.000	368.000	408.000
		2	528.000	592.000	656.000

1	2	3	4	5	6
63	lutnictwo	0	52.000	60.000	68.000
	— usługi	1	176.000	200.000	224.000
		2	296.000	336.000	368.000
64	organmistrzostwo	0	96.000	112.000	128.000
	— usługi	1	296.000	336.000	368.000
		2	472.000	528.000	592.000
65	wyrób i naprawa instrumentów dętych	0	56.000	64.000	72.000
	— usługi	1	224.000	248.000	280.000
		2	384.000	432.000	480.000
66	wyrób i naprawa instrumentów perkusyjnych	0	56.000	64.000	72.000
	— usługi	1	216.000	240.000	272.000
		2	344.000	384.000	432.000
67	wyrób i naprawa instrumentów harmoniowych i fortepianowych	0	72.000	80.000	88.000
	— usługi	1	248.000	280.000	312.000
		2	424.000	480.000	536.000
68	wyrób i naprawa instrumentów elektrycznych i elektronicznych	0	88.000	96.000	112.000
	— usługi	1	264.000	304.000	336.000
69	ortopedyka	0	24.000	24.000	28.000
		1	80.000	96.000	104.000
		2	144.000	168.000	184.000
		3	288.000	320.000	360.000
70	lakiernictwo	0	104.000	104.000	104.000
	— usługi	1	348.000	348.000	348.000
71	ręczne malowanie sztyldów	0	96.000	104.000	120.000
	— usługi	1	312.000	352.000	392.000
		2	488.000	544.000	608.000
72	konserwacja i naprawa przedmiotów zabytkowych i artystycznych	0	128.000	140.000	140.000
		1	368.000	408.000	408.000
		2	584.000	648.000	648.000
		3	752.000	840.000	840.000
73	roboty budowlane:				
	murarstwo, ciesielstwo, dekarstwo, posadzkarstwo, malarstwo i tapeciarstwo,	0	152.000	176.000	192.000
	izolatorstwo budowlane i blacharstwo budowlane	1	376.000	424.000	472.000
	— usługi dla ludności	2	616.000	688.000	768.000
		3	864.000	968.000	1.080.000
		4	1.016.000	1.144.000	1.272.000
		5	1.280.000	1.440.000	1.600.000
74	sztukatorstwo	0	100.000	112.000	124.000
	— usługi dla ludności	1	240.000	272.000	304.000
		2	400.000	456.000	504.000
		3	576.000	648.000	720.000
75	odgrzybianie budynków	0	184.000	208.000	232.000
	— usługi dla ludności	1	424.000	480.000	536.000
76	cyklinowanie	0	128.000	144.000	160.000
	— usługi dla ludności	1	360.000	400.000	448.000
77	zduństwo	0	104.000	112.000	128.000
	— usługi dla ludności	1	296.000	336.000	368.000
		2	472.000	528.000	592.000
		3	616.000	688.000	768.000
78	roboty budowlane instalacyjne;	0	192.000	216.000	240.000
	instalatorstwo sanitarne i ogrzewania, gazowe i elektryczne	1	504.000	568.000	632.000
	— usługi dla ludności	2	808.000	912.000	1.008.000
		3	1.104.000	1.240.000	1.376.000
79	studniarstwo, z wyjątkiem wiercenia studni o głębokości ponad 30 m	0	232.000	232.000	232.000
	— usługi dla ludności	1	628.000	628.000	628.000
		2	944.000	944.000	944.000
80	obsługa maszynowa produkcji rolniczej i ogrodniczej	0	200.000	200.000	200.000
		1	576.000	576.000	576.000
		2	880.000	880.000	880.000
		3	1.144.000	1.144.000	1.144.000
81	usługi zwalczania szkodników roślin i zwierząt	0	64.000	64.000	64.000
		1	280.000	280.000	280.000
82	usługi utrzymania i pielęgnacji zwierząt	0	208.000	208.000	208.000
		1	624.000	624.000	624.000

1	2	3	4	5	6
83	pranie, prasowanie, prężenie firanek	0	136.000	152.000	168.000
		1	368.000	416.000	464.000
		2	576.000	648.000	720.000
84	maglowanie	0	28.000	32.000	36.000
		1	104.000	120.000	128.000
		2	176.000	200.000	224.000
85	chemiczne czyszczenie i farbowanie, z wyjątkiem czyszczenia i farbowania wyrobów futrzarskich	0	104.000	120.000	136.000
		1	296.000	328.000	368.000
		2	448.000	504.000	560.000
		3	568.000	640.000	712.000
		4	640.000	720.000	800.000
86	pranie pierza i puchu	0	56.000	60.000	68.000
		1	176.000	200.000	224.000
		2	296.000	336.000	368.000
87	kominiarstwo	0	64.000	72.000	80.000
		1	240.000	264.000	296.000
		2	384.000	432.000	480.000
88	usługi odkażania, tępienia owadów i odszczurzenia	0	160.000	180.000	200.000
		1	464.000	520.000	576.000
		2	680.000	760.000	848.000
89	fryzjerstwo damskie	0	44.000	48.000	56.000
		1	152.000	176.000	192.000
		2	264.000	296.000	328.000
		3	368.000	416.000	464.000
		4	440.000	496.000	552.000
		5	624.000	704.000	784.000
90	fryzjerstwo męskie	0	32.000	36.000	40.000
		1	120.000	136.000	152.000
		2	208.000	232.000	256.000
		3	288.000	320.000	360.000
		4	320.000	360.000	400.000
		5	456.000	520.000	576.000
91	kosmetyka	0	48.000	52.000	60.000
		1	152.000	176.000	192.000
		2	272.000	304.000	336.000
		3	384.000	440.000	488.000
		4	464.000	520.000	576.000
		5	608.000	688.000	760.000
92	manicure, pedicure	0	16.000	20.000	20.000
		1	40.000	48.000	48.000
		2	80.000	88.000	96.000
		3	136.000	152.000	168.000
		4	176.000	200.000	224.000
		5	264.000	296.000	328.000
93	fotografowanie				
	— usługi świadczone z wykorzystaniem urządzeń do samoczynnego automatycznego naświetlania odbitek (samoczynnych printerów)	0	208.000	232.000	264.000
		1	512.000	584.000	648.000
		2	744.000	840.000	936.000
		3	904.000	1.016.000	1.128.000
	— usługi pozostałe	0	48.000	56.000	64.000
		1	144.000	168.000	184.000
		2	232.000	256.000	288.000
		3	288.000	328.000	360.000
		4	344.000	384.000	432.000
94	wyświetlanie rysunków, planów i tekstów techniką kserografii i diazotypii	0	424.000	480.000	528.000
		1	1.000.000	1.128.000	1.256.000
95	sprzątanie wnętrz	0	112.000	128.000	144.000
		1	296.000	336.000	368.000
		2	472.000	528.000	592.000
96	ważenie osób	0	3.200	3.200	3.200
97	radiestezja	0	48.000	48.000	48.000
	— usługi				

Prowadzenie parkingów

Objaśnienie:

Stawki dotyczą działalności bez względu na stan zatrudnienia.

Lp.	Parkingi o liczbie stanowisk	Stawka
1	2	3
1	powyżej do 100	1.200 zł od każdego stanowiska
2	100 140	120.000 zł + 4.000 zł od każdego stanowiska ponad 100
3	140 180	280.000 zł + 6.000 zł od każdego stanowiska ponad 140
4	180	520.000 zł + 8.000 zł od każdego stanowiska ponad 180

Część II. Handel detaliczny artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodnictwami

Objaśnienia:

1. Stawki oznaczone w rubryce 3:

- „0” dotyczą działalności prowadzonej bez zatrudnienia pracowników,
- „1” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 1 pracownika,
- „2” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 2 pracowników.

2. Za pracownika uważa się również pełnoletniego członka rodziny, z wyjątkiem małżonka.

Lp.	Wyszczególnienie		W miejscowości o liczbie mieszkańców					
			do 5.000		ponad 5.000 do 50.000		powyżej 50.000	
			od	do	od	do	od	do
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Działalność handlowa w zakresie sprzedaży detalicznej artykułów ogólnospożywczych, owoców i warzyw	0	120.000	280.000	200.000	360.000	280.000	440.000
		1	200.000	360.000	280.000	440.000	360.000	520.000
		2	280.000	440.000	360.000	520.000	440.000	600.000

Część III. Gastronomia

Objaśnienia:

1. Stawki oznaczone w rubryce 3:

- „0” dotyczą działalności prowadzonej bez zatrudnienia pracownika,
- „1” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 1 pracownika,
- „2” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 2 pracowników,
- „3” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 3 pracowników.

2. Za pracownika uważa się również pełnoletniego członka rodziny, z wyjątkiem małżonka.

Lp.	Prowadzenie działalności gastronomicznej bez sprzedaży napojów o zawartości powyżej 1,5% alkoholu	Stawka	
1	2	3	
		4	
1	w zakresie sprzedaży lodów z automatów	0	320.000—560.000
		1	480.000—720.000
		2	640.000—880.000
		3	800.000—1.040.000
2	w zakresie pozostałej działalności gastronomicznej	0	240.000—480.000
		1	400.000—640.000
		2	560.000—800.000
		3	720.000—960.000

Część IV. Usługi transportowe

Objaśnienia:

1. Stawki określone pod lp. 1 i 2 mogą być podwyższone, nie więcej jednak niż o 50%, w razie wykonywania działalności ze zmiennikiem.

2. Za zmiennika uważa się również pełnoletniego członka rodziny, nie wyłączając małżonka.

3. Stawki określone pod lp. 2 dotyczą działalności przy użyciu samochodu ciężarowego o ładowności do 2 t.

4. Stawki określone pod lp. 4 dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu nie przekraczającym 1 pracownika lub 1 pełnoletniego członka rodziny, z wyjątkiem małżonka.

Lp.	Rodzaj usługi	W miejscowości o liczbie mieszkańców			
		do 25.000	ponad 25.000 do 100.000	ponad 100.000 do 500.000	powyżej 500.000
1	2	3	4	5	6
1	Przewóz osób taksówkami	88.000	100.000	112.000	125.000
2	Przewóz ładunków taksówkami bagażowymi	176.000	200.000	224.000	250.000
3	Przewóz osób dorożkami konnymi	12.000	12.000	12.000	12.000
4	Przewóz osób i ładunków środkami transportu wodnego śródlądowego, z wyjątkiem przewozu jednostkami o napędzie mechanicznym	12.000	12.000	12.000	12.000

Część V. Usługi rozrywkowe

Objaśnienia:

1. Stawki dotyczą działalności przy zatrudnieniu nie przekraczającym 2 pracowników lub 2 pełnoletnich członków rodziny, z wyjątkiem małżonka.

2. Znak „*” oznacza, że w razie prowadzenia więcej niż jednego urządzenia, stawkę karty podatkowej określa się dla każdego urządzenia oddzielnie, a następnie sumę tych stawek podwyższa się o 50%.

3. W razie świadczenia dwu lub więcej rodzajów usług, stawkę karty podatkowej określa się dla każdego rodzaju usług oddzielnie, a następnie sumę tych stawek podwyższa się o 30% niezależnie od podwyżki określonej w ust. 2.

Lp.	Rodzaj świadczonych usług	Liczba urządzeń (samochodów)	Stawka
1	2	3	4
1	Automaty zręcznościowe (bilardy elektromechaniczne, gry telewizyjne, gry elektroniczne), zabawki bujane (ruchome figury) oraz szafy grające	do 2 powyżej 2 do 4 powyżej 4 do 6 powyżej 6 do 8 powyżej 8 do 10 powyżej 10	28.000 zł od każdego urządzenia 56.000 zł + 72.000 zł od każdego urządzenia ponad 2 200.000 zł + 100.000 zł od każdego urządzenia ponad 4 400.000 zł + 120.000 zł od każdego urządzenia ponad 6 640.000 zł + 140.000 zł od każdego urządzenia ponad 8 920.000 zł + 160.000 zł od każdego urządzenia ponad 10
2	Karuzele o obrocie prostym (poziome z wiszącymi lub stojącymi sylwetkami dla dzieci, poziome gondolowe lub krzeselkowe, pionowe gondolowe) i o obrocie złożonym (elektrohydrauliczne gondolowe) dla dzieci — o liczbie miejsc: do 16 powyżej 16	1* 1*	5.600 zł od każdego miejsca 89.600 zł + 4.800 zł od każdego miejsca ponad 16
3	Karuzele o obrocie złożonym (elektrohydrauliczne lub elektropneumatyczne gondolowe) — o liczbie miejsc: do 24 powyżej 24	1* 1*	20.000 zł od każdego miejsca 480.000 zł + 16.000 zł od każdego miejsca ponad 24
4	Imprezy samochodowe (pawilony, tory, miasteczka samochodowe) — o liczbie samochodów	do 6 powyżej 6 do 12 powyżej 12 do 24 powyżej 24	72.000 zł od każdego samochodu 432.000 zł + 144.000 zł od każdego samochodu ponad 6 1.296.000 zł + 184.000 zł od każdego samochodu ponad 12 3.504.000 zł + 208.000 zł od każdego samochodu ponad 24
5	Strzelnice	1 2 powyżej 2	112.000 zł 464.000 zł 464.000 zł + 464.000 zł od każdej strzelnicy ponad 2
6	Imprezy zręcznościowe inne: a) rzuty różne, tasiemkarnie, tarcze obrotowe b) siłomierze, bajazzo, bilardy ręczne	1 2 3 powyżej 3 do 4 powyżej 4 do 6 powyżej 6	40.000 zł 120.000 zł 296.000 zł 296.000 zł + 176.000 zł od każdego urządzenia ponad 3 12.000 zł od każdego urządzenia 48.000 zł + 20.000 zł od każdego urządzenia ponad 4 88.000 zł + 36.000 zł od każdego urządzenia ponad 6

1	2	3	4
7	Huštawki (wahadłowe i kołowe)	1 2 powyżej 2	52.000 zł 216.000 zł 216.000 zł + 216.000 zł od każdego urzędzenia ponad 2
8	Kolejki torowe	1*	4.000 zł od każdego miejsca
9	Zjeżdźalnie: a) zjeżdźalnie „Gigant” b) zjeżdźalnie przewoźne	1* 1*	44.000 zł 28.000 zł
10	Imprezy pozostałe: a) pałac strachów, labirynt b) ściana emocji c) ściana lalkowa d) głowa medium, pokazy gadów e) gabinet złudzeń, pokazy iluzjonistyczne f) gabinet luster g) hipodrom — kuce	1* 1* 1* 1* 1* 1* 1*	1.600.000 zł 1.200.000 zł 272.000 zł 160.000 zł 64.000 zł 32.000 zł 20.000 zł

Część VI. Sprzedaż posiłków domowych w mieszkaniach

Lp.	Rodzaj wykonywanej czynności	W miejscowości o liczbie mieszkańców	
		do 25.000	powyżej 25.000
1	2	3	4
	Sprzedaż śniadań, obiadów i kolacji w liczbie posiłków każdego rodzaju, licząc w skali średniej tygodniowej:		
1	do 10 na dobę	20.000	24.000
2	do 20 na dobę	44.000	56.000
3	do 30 na dobę	68.000	—
	Sprzedaż jednodaniowych posiłków i napojów bezalkoholowych na podstawie umowy zawartej z jednostką właściwą do prowadzenia działalności gastronomicznej lub turystycznej w liczbie:		
4	do 50 posiłków na dobę	40.000	48.000
5	do 100 posiłków na dobę	80.000	96.000

Część VII. Wolne zawody — świadczenie usług w zakresie służby zdrowia

Objaśnienie:

Stawki dotyczą również wykonywania zawodu przy zatrudnieniu jednej pomocy fachowej lub przyuczonej.

Lp.	Rodzaj wykonywanego zawodu	Liczba godzin przeznaczonych na wykonywanie zawodu miesięcznie	Stawka
1	2	3	4
1	Lekarze i lekarze dentyści o specjalności: a) stomatologia	do 12 powyżej 12 do 24 powyżej 24 do 36 powyżej 36 do 48 powyżej 48	4.000 zł za każdą godzinę 48.000 zł + 8.000 zł za każdą godzinę ponad 12 144.000 zł + 15.200 zł za każdą godzinę ponad 24 326.400 zł + 22.400 zł za każdą godzinę ponad 36 595.200 zł + 28.800 zł za każdą godzinę ponad 48
	b) ginekologia	do 12 powyżej 12 do 24 powyżej 24 do 36 powyżej 36 do 48 powyżej 48	8.000 zł za każdą godzinę 96.000 zł + 14.400 zł za każdą godzinę ponad 12 268.800 zł + 20.800 zł za każdą godzinę ponad 24 518.400 zł + 28.000 zł za każdą godzinę ponad 36 854.400 zł + 36.000 zł za każdą godzinę ponad 48
	c) pozostałej	do 12 powyżej 12 do 24 powyżej 24 do 36 powyżej 36 do 48 powyżej 48	3.200 zł za każdą godzinę 38.400 zł + 7.200 zł za każdą godzinę ponad 12 124.800 zł + 14.400 zł za każdą godzinę ponad 24 297.600 zł + 20.000 zł za każdą godzinę ponad 36 537.600 zł + 24.000 zł za każdą godzinę ponad 48

1	2	3	4
2	Felczer medycyny	do 36 powyżej 36 do 48 powyżej 48	800 zł za każdą godzinę 28.800 zł + 1.200 zł za każdą godzinę ponad 36 43.200 zł + 2.000 zł za każdą godzinę ponad 48
3	Technik dentystyczny	do 12 powyżej 12 do 24 powyżej 24 do 36 powyżej 36 do 48 powyżej 48	4.800 zł za każdą godzinę 57.600 zł + 9.600 zł za każdą godzinę ponad 12 172.800 zł + 17.600 zł za każdą godzinę ponad 24 384.000 zł + 24.000 zł za każdą godzinę ponad 36 672.000 zł + 30.400 zł za każdą godzinę ponad 48
4	Pielegniarka	do 36 powyżej 36 do 48 powyżej 48	800 zł za każdą godzinę 28.800 zł + 1.200 zł za każdą godzinę ponad 36 43.200 zł + 2.000 zł za każdą godzinę ponad 48

432

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓLPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 21 grudnia 1989 r.

w sprawie wykazu towarów i usług, którymi obrót z zagranicą wymaga koncesji.

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz towarów i usług, którymi obrót z zagranicą wymaga koncesji, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 30 grudnia 1988 r. w

sprawie wykazu towarów i usług, którymi obrót z zagranicą wymaga koncesji (Dz. U. Nr 44, poz. 355 i z 1989 r. Nr 21, poz. 114).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:

M. Świącicki

Załącznik do rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 21 grudnia 1989 r. (poz. 432).

WYKAZ TOWARÓW I USŁUG, KTÓRYMI OBRÓT Z ZAGRANICĄ WYMAGA KONCESJI

Lp.	Wyszczególnienie	Symbol według Systematycznego wykazu wyrobów lub Nomenklatury towarowej handlu zagranicznego
1	2	3
1	Materiały radioaktywne i izotopy trwałe	1332
2	Towary oraz ich części produkowane według specjalnych warunków technicznych i technologicznych, przeznaczone dla celów wojskowych, milicyjnych (policyjnych) oraz osiągnięcia naukowe i techniczne przeznaczone dla tych celów	towary i usługi nie katalogowane
3	Usługi budowlano-montażowe, instalacyjne oraz remontowe wojskowych i milicyjnych (policyjnych) obiektów, sprzętu i jego elementów, a także usługi naukowe i techniczne, w tym szkoleniowe, związane z działalnością wojskową lub milicyjną (policyjną)	
	Usługi agencyjne i przedstawicielskie wykonywane na rzecz zagranicznych kontrahentów	dział III, rozdział 7, poz. 76

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka” Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.